

Den Europæiske Unions Tidende

C 74

49. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

25. marts 2006

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2006/C 74/01	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. januar 2006 i de forenede sager C-354/03, C-355/03 og C-484/03, Optigen Ltd, Fulcrum Electronics Ltd og Bond House Systems Ltd mod Commissioners of Customs & Excise (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice) (Sjette momsdirektiv — artikel 2, nr. 1, artikel 4, stk. 1 og 2, og artikel 5, stk. 1 — fradrag af betalt indgående moms — økonomisk virksomhed — afgiftspligtig, der optræder i denne egenskab — levering af varer — transaktion, der indgår i en kæde af leveringer, hvori har medvirket en erhvervsdrivende, som har undladt at svare moms, eller en erhvervsdrivende, som har anvendt et »kapret« momsnummer — »karruselsvig«)	1
2006/C 74/02	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. januar 2006 i sag C-547/03 P, Asian Institute of Technology (AIT) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — Asia-Invest-programmet — indkaldelse af forslag — kontrakt — artikel 111 i Rettens procesreglement — åbenbart afvisningsgrundlag — manglende søgsmålsinteresse — artikel 64 i Rettens procesreglement — foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse — krav om fremlæggelse af dokumenter — opfordring af parterne til at udtale sig skriftligt om visse aspekter af tvisten)	1
2006/C 74/03	Sag C-434/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 2. december 2005 af Hoge Raad der Nederlanden i sagen Stichting Regionaal Opleidingen Centrum Noord-Kennemerland/West-Friesland (Horizon College) mod Staatssecretaris van Financiën	2
2006/C 74/04	Sag C-435/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 2. december 2005 af Hoge Raad der Nederlanden i sagen Investrand B.V. mod Staatssecretaris van Financiën	2
2006/C 74/05	Sag C-450/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 11. november 2005 af Landessozialgericht Berlin-Brandenburg i sagen Peter Wachter mod Deutsche Rentenversicherung Bund	3

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 74/06	Sag C-464/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 21. december 2005 af Burgerlijke Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt i sagen 1. M.C.J.A. Geurts, 2. D.H.M. Vogten mod Belgische Staat, Federale Overheidsdienst Financiën	3
2006/C 74/07	Sag C-466/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 6. december 2005 af Tribunale di Lecce i straffesagen mod Gianluca Damonte	3
2006/C 74/08	Sag C-467/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 6. oktober 2005 af Tribunale di Milano i straffesagen mod Giovanni Dell'Orto	4
2006/C 74/09	Sag C-1/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. december 2005 af Finanzgericht Hamburg i sagen Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas	4
2006/C 74/10	Sag C-5/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 2. januar 2006 af Finanzgericht Düsseldorf i sagen Jülich AG mod Hauptzollamt Aachen	4
2006/C 74/11	Sag C-15/06 P: Appel iværksat den 11. januar 2006 af Regione Siciliana til prøvelse af dom afsagt den 18. oktober 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) i sag T-60/03, Regione Siciliana mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	5
2006/C 74/12	Sag C-17/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 9. januar 2006 af Cour d'appel de Nancy i sagen Céline SARL mod Céline SA	5
2006/C 74/13	sag C-23/06, sag C-24/06, sag C-25/06, sag C-26/06, sag C-27/06, sag C-28/06, sag C-29/06, sag C-30/06, sag C-31/06, sag C-32/06, sag C-33/06, sag C-34/06, sag C-35/06, sag C-36/06: Anmodninger om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelser afsagt den 5. januar 2006 af Tribunal de grande instance de Nanterre i sagerne — Société Saint Louis Sucre SNC mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droit indirects — Société des Sucrieries du Marquenterre SA mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droit indirects — SA des Sucrieries de la Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffay (SAFBA) mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droit indirects — Lesaffre Frères SA mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droit indirects — Sucrieries, Distilleries des Hauts de France mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects — Sucrieries & Distilleries de Souppes — Ouvré Fils SA mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects — Sucrieries de Toury et usines annexes SA mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects — Tereos mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects — SAS Sucrierie du Littoral Groupe S.D.H.F. mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects — Cristal Union mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects — Sucrierie Bourdon mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects — Sucrierie de Bourgogne SA mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects — SAS Vermendoise Industries mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects — Sucrieries et Raffineries d'Erstein SA mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects	6
2006/C 74/14	Sag C-38/06: Sag anlagt den 24. januar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	7
2006/C 74/15	sag C-42/06: Sag anlagt den 27. januar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	8

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 74/16	Sag C-46/06: Sag anlagt den 30. januar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Tjekkiske Republik	9
2006/C 74/17	Sag C-52/06: Sag anlagt den 1. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	9
2006/C 74/18	Sag C-53/06: Sag anlagt den 1. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	10
2006/C 74/19	Sag C-54/06: Sag anlagt den 1. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	10
2006/C 74/20	Sag C-57/06 P: Appel iværksat den 2. februar 2006 af Elisabetta Righini til prøvelse af dom afsagt den 15. november 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-145/04, Elisabetta Righini mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	11
2006/C 74/21	Sag C-68/06: Sag anlagt den 6. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	11
2006/C 74/22	Sag C-69/06: Sag anlagt den 6. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Slovakiske Republik	12
2006/C 74/23	Sag C-71/06: Sag anlagt den 7. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	12
2006/C 74/24	Sag C-72/06: Sag anlagt den 7. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	12
2006/C 74/25	Sag C-77/06: Sag anlagt den 9. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	13
2006/C 74/26	Sag C-78/06: Sag anlagt den 9. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	13
2006/C 74/27	Sag C-85/06: Sag anlagt den 10. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	13
2006/C 74/28	sag C-86/06: Sag anlagt den 13. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	14
	RETTEN I FØRSTE INSTANS	
2006/C 74/29	Sag T-92/02: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 26. januar 2006 — Stadtwerke Schwäbisch Hall m.fl. mod Kommissionen (»Statsstøtte — ordning om skattefritagelser anvendt på hensættelser foretaget af kernekraftværker i Tyskland med henblik på bortskaffelse af radioaktivt affald og nedlukning af kernekraftværker — beslutning, hvori det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte efter afslutningen af den indledende undersøgelse — annullationssøgsmål«)	15
2006/C 74/30	Sag T-107/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 18. januar 2006 — Regione Marche mod Kommissionen (»Integreret Middelhavsprogram (IMP) for regionen Marche (Italien) — ophør af finansiel støtte — ikke-støtteberettigede udgifter — annullationssøgsmål — intet juridisk grundlag — berettiget forventning — manglende begrundelse«)	15

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 74/31	Sag T-147/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. januar 2006 — Devinlec mod KHIM (»EF-varemærker — figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »quantum« — indsigelse rejst af indehaveren af det nationale figurmærke Quantième — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 15, stk. 2, og artikel 43, stk. 3, i forordning (EF) nr. 40/94«)	16
2006/C 74/32	Sag T-276/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 25. januar 2006 — Le Canne mod Kommissionen (»Dom, der annullerer Kommissionens beslutning om nedsættelse af en fællesskabsstøtte — gennemførelsesbestemmelser — passivitetssøgsmål — uforment at træffe afgørelse i sagen — erstatningssøgsmål«)	16
2006/C 74/33	Sag T-317/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 26. januar 2006 — Volkswagen mod KHIM (»EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Variant — det ældre nationale ordmærke DERBIVARIANT — appelkammerets afslag på registrering — forvekslingsrisiko — artikel 74, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94«)	17
2006/C 74/34	Sag T-364/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 26. januar 2006 — Medici Grimm mod Rådet (»Dumping — import af håndtasker af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina — ændring af forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold — ikke tilbagevirkende gyldighed — Rettens annullation — erstatningssøgsmål — tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse«)	17
2006/C 74/35	Sag T-33/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 25. januar 2006 — Weißenfels mod Parlamentet (»Tjenestemænd — løn — børnetilskud — dobbelt børnetilskud til handicappet barn — vedtægtens artikel 67, stk. 2 — fradrag af tillæg af samme art«)	18
2006/C 74/36	Sag T-398/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. januar 2006 — Henkel mod KHIM (»EF-varemærker — figurmærke — rød og hvid rektangulær tablet med en oval, blå kerne — absolut registreringshindring — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — mangel på fornødent særpræg«)	18
2006/C 74/37	Sag T-369/03: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — Arizona Chemical m.fl. mod Kommissionen (»Direktiv 67/548/EØF — afslag på afklassificering af colophonium som farligt stof — annullationssøgsmål — retsakt, der ikke kan anfægtes — erstatningssøgsmål — forældelse — indsigelse om ulovlighed — afvisning«)	18
2006/C 74/38	Sag T-85/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 13. januar 2006 — Ano Liosia kommune m.fl. mod Kommissionen (»Afvisning — personer, som ikke er adressat for EF-retsakter — umiddelbart berørt«)	19
2006/C 74/39	Sag T-177/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. januar 2006 — Finland mod Kommissionen (»Processuelle stridsspørgsmål — formalitetsindsigelse — akt, der ikke har bindende retsvirkninger — De Europæiske Fællesskabers egne indtægter — traktatbrudssag — morarenter, der er hjemlet i artikel 11 i forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 — forhandling af en aftale om betaling med forbehold«)	19
2006/C 74/40	sag T-396/05: Sag anlagt den 2. november 2005 — ARCHI.M.E.D. — E.S mod Kommissionen	20
2006/C 74/41	sag T-397/05: Sag anlagt den 3. november 2005 — ARCHI.M.E.D. — E.S mod Kommissionen	20

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 74/42	Sag T-423/05: Sag anlagt den 25. november 2005 — Olympiaki Aeroporia Ypiresies A.E. mod Kommissionen	21
2006/C 74/43	Sag T-436/05: Sag anlagt den 12. december 2005 — Ajinomoto mod KHIM	22
2006/C 74/44	sag T-439/05: Sag anlagt den 13. december 2005 — Royal Bank of Scotland mod KHIM	22
2006/C 74/45	Sag T-442/05: Sag anlagt den 16. december 2005 — BIOFARMA mod KHIM	23
2006/C 74/46	Sag T-443/05: Sag anlagt den 16. december 2005 — El Corte Inglés, S.A. mod KHIM	24
2006/C 74/47	sag T-447/05: Sag anlagt den 22. december 2005 — Plantations de Mbanga mod Kommissionen	24
2006/C 74/48	Sag T-450/05: Sag anlagt den 21. december 2005 — Automobiles Peugeot og Peugeot Nederland mod Kommissionen	25
2006/C 74/49	Sag T-460/05: Sag anlagt den 29. december 2005 — Bang & Olufsen mod KHIM	26
2006/C 74/50	Sag T-461/05: Sag anlagt den 30. december 2005 — L'Oréal mod KHIM	26
2006/C 74/51	sag T-462/05: Sag anlagt den 30. december 2005 — Toyoda Koki Kabushiki Kaisha mod KHIM	27
2006/C 74/52	Sag T-4/06: Sag anlagt den 12. januar 2006 af Republikken Polen mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	27
2006/C 74/53	Sag T-5/06: Sag anlagt den 9. januar 2006 S Danmark/Kommissionen	28
2006/C 74/54	Sag T-6/06: Sag anlagt den 13. januar 2006 — Mopro-Nord GmbH mod Kommissionen	29
2006/C 74/55	Sag T-17/06: Sag anlagt den 23. januar 2006 — Giant (China) mod Rådet	29
2006/C 74/56	Sag T-33/06: Sag anlagt den 19. januar 2006 — Zenab mod Kommissionen	30
2006/C 74/57	Sag T-38/06: Sag anlagt den 23. januar 2006 — Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	31
2006/C 74/58	sag T-47/06: Sag anlagt den 16. februar 2006 — Antartica mod KHIM	31
2006/C 74/59	Sag T-67/03: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 17. januar 2006 — Henkel mod KHIM	32
2006/C 74/60	Sag T-341/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 6. februar 2006 — Datac mod KHIM	32
2006/C 74/61	Sag T-397/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 19. januar 2006 — MobilCom mod Kommissionen	32
2006/C 74/62	Sag T-155/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. januar 2006 — Steinmetz mod Kommissionen	32
2006/C 74/63	Sag T-231/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. januar 2006 — Corsica Ferries France mod Kommissionen	32

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
	RETTEEN FOR EU-PERSONALESAGER	
2006/C 74/64	Sag F-1/06: Sag anlagt den 1. januar 2006 — Fernandez Ortis mod Kommissionen	33
2006/C 74/65	Sag F-3/06: Sag anlagt den 6. januar 2006 — Frankin m.fl. mod Kommissionen	33
2006/C 74/66	Sag F-4/06: Sag anlagt den 13. januar 2006 — Villa m.fl. mod Europa-Parlamentet	34
2006/C 74/67	Sag F-5/06: Sag anlagt den 18. januar 2006 — Patak Dennstedt mod Kommissionen	34
2006/C 74/68	Sag F-8/06: Sag anlagt den 3. februar 2006 — Tolios m.fl. mod Revisionsretten	35
2006/C 74/69	Sag F-9/06: Sag anlagt den 30. januar 2006 — Canteiro Lopes mod Kommissionen	35
2006/C 74/70	Sag F-11/06: Sag anlagt den 31. januar 2006 — Larsen mod Kommissionen	36
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	III <i>Oplysninger</i>	
2006/C 74/71	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 60 af 11.3.2006	37

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 12. januar 2006

i de forenede sager C-354/03, C-355/03 og C-484/03, Optigen Ltd, Fulcrum Electronics Ltd og Bond House Systems Ltd mod Commissioners of Customs & Excise (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice) ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — artikel 2, nr. 1, artikel 4, stk. 1 og 2, og artikel 5, stk. 1 — fradrag af betalt indgående moms — økonomisk virksomhed — afgiftspligtig, der optræder i denne egenskab — levering af varer — transaktion, der indgår i en kæde af leveringer, hvori har medvirket en erhvervsdrivende, som har undladt at svare moms, eller en erhvervsdrivende, som har anvendt et »kapret« momsnummer — »karruselsvig«)

(2006/C 74/01)

(Processprog: engelsk)

I de forenede sager C-354/03, C-355/03 og C-484/03, angående anmodninger om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Det Forenede Kongerige), ved afgørelser af 28. juli 2003 (sag C-354/03 og sag C-355/03) og 27. oktober 2003 (sag C-484/03), indgået til Domstolen henholdsvis den 18. august og den 19. november 2003, i sagerne Optigen Ltd (sag C-354/03), Fulcrum Electronics Ltd (sag C-355/03), Bond House Systems Ltd (sag C-484/03) mod Commissioners of Customs & Excise, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne J. Malenovský, J.-P. Puissochet, S. von Bahr (refererende dommer) og U. Løhmus; generaladvokat: M. Poiares Maduro; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 12. januar 2006 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Transaktioner som de i hovedsagen omhandlede, med hensyn til hvilke der ikke i sig selv er begået momssvig, udgør leveringer af goder foretaget af en afgiftspligtig person, der optræder i denne egenskab, og er en økonomisk virksomhed i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 2, nr. 1, artikel 4 og artikel 5, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets

direktiv 95/7/EF af 10. april 1995, når de opfylder de objektive kriterier, som disse begreber er baseret på, uanset hensigten hos en anden erhvervsdrivende end den pågældende afgiftspligtige person, som har medvirket i samme leveringskæde, og/eller den eventuelle svigagtige karakter af en anden transaktion, som indgik i samme kæde og fandt sted før eller efter den afgiftspligtiges transaktion, og som denne ikke havde og ikke kunne have kendskab til. Retten for en afgiftspligtig person, som foretager sådanne transaktioner, til at fradrage den betalte indgående merværdiafgift, kan ikke berøres af, at der i den leveringskæde, som disse transaktioner indgår i, uden at den afgiftspligtige ved eller kan vide det, findes en anden transaktion, som ligger før eller efter den afgiftspligtiges egen transaktion, og som er behæftet med momssvig.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 18.10.2003.

EUT C 35 af 7.2.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 19. januar 2006

i sag C-547/03 P, Asian Institute of Technology (AIT) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Appel — Asia-Invest-programmet — indkaldelse af forslag — kontrakt — artikel 111 i Rettens procesreglement — åbenbart afvisningsgrundlag — manglende søgsmålsinteresse — artikel 64 i Rettens procesreglement — foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse — krav om fremlæggelse af dokumenter — opfordring af parterne til at udtale sig skriftligt om visse aspekter af tvisten)

(2006/C 74/02)

(Processprog: fransk)

I sag C-547/03 P, angående appel i henhold til artikel 56 i Domstolens statut, iværksat den 22. december 2003, Asian Institute of Technology (AIT), Pathumthani (Thailand), (ved

avocat H. Teissier du Cros), den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: P.-J. Kuijper og B. Schöfer), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne J. Makarczyk, R. Silva de Lapuerta, P. Küris og G. Arestis (refererende dommer); generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: ekspeditionssekretær K. Sztranc, den 19. januar 2006 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Appellen forkastes.

2) Asian Institute of Technology (AIT) betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 47 af 21.2.2004.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 2. december 2005 af Hoge Raad der Nederlanden i sagen Stichting Regionaal Opleidingen Centrum Noord-Kennemerland/West-Friesland (Horizon College) mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-434/05)

(2006/C 74/03)

(Processprog: nederlandsk)

Ved dom afsagt den 2. december 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 5. december 2005, har Hoge Raad der Nederlanden i sagen Stichting Regionaal Opleidingen Centrum Noord-Kennemerland/West-Friesland (Horizon College) mod Staatssecretaris van Financiën forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal sjette direktivs (¹) artikel 13, punkt A, stk. 1, litra i), fortolkes således, at levering af undervisning også omfatter tilrådgivningsstillelse mod vederlag af en lærer for en undervisningsinstitution for midlertidigt at undervise der under undervisningsinstitutionens ansvar?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, kan begrebet »tjenesteydelser med nær tilknytning til undervisning« da fortolkes således, at det også omfatter den ovenfor under spørgsmål 1 beskrevne tjenesteydelse?

3. Er det ved besvarelsen af ovennævnte spørgsmål af betydning, at den, der stiller læreren til rådighed, selv er en undervisningsinstitution?

(¹) Rådets sjette direktiv af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 2. december 2005 af Hoge Raad der Nederlanden i sagen Investrand B.V. mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-435/05)

(2006/C 74/04)

(Processprog: nederlandsk)

Ved dom afsagt den 2. december 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 5. december 2005, har Hoge Raad der Nederlanden i sagen Investrand B.V. mod Staatssecretaris van Financiën forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal der i forbindelse med den i sjette direktivs (¹) artikel 17, stk. 2, indrømmede fradragsret være en direkte og umiddelbar tilknytning mellem bestemte tjenesteydelser, som en afgiftspligtig person modtager, og afgiftspligtige transaktioner, som den samme afgiftspligtige person efterfølgende udfører, i tilfælde af, at tjenesteydelserne modtages med det formål at fastslå en pengefordring, som udgør en del af den afgiftspligtige persons formue, men som er opstået på et tidspunkt, som ligger forud for, at den afgiftspligtige person blev momspligtig?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 11. november 2005 af Landessozialgericht Berlin-Brandenburg i sagen Peter Wachter mod Deutsche Rentenversicherung Bund

(Sag C-450/05) ⁽¹⁾

(2006/C 74/05)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 11. november 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. december 2005, har Landessozialgericht Berlin-Brandenburg i sagen Peter Wachter mod Deutsche Rentenversicherung Bund forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er bilag III, afsnit A, punkt 83 ⁽²⁾, Tyskland-Østrig, litra e), og afsnit B, punkt 83, Tyskland-Østrig, litra e), til forordning nr. 1408/71 ⁽³⁾ og bilag VI, punkt D, Tyskland, nr. 1, til forordning nr. 1408/71 forenelig med trin højere fællesskabsret, navnlig med princippet om fri bevægelighed i artikel 39 EF, sammenholdt med artikel 42 EF?

⁽¹⁾ Forenet med allerede forenede sager C-396/05 og C-419/05, meddelelse om præjudicielt spørgsmål offentliggjort i EUT C 22, s. 6.

⁽²⁾ I den affattelse, der var gældende indtil forordning (EF) nr. 647/2005 trådte i kraft den 5.5.2005.

⁽³⁾ EFT 1972 I, s. 149.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 21. december 2005 af Burgerlijke Rechtsbank van Eerste Aanleg te Hasselt i sagen 1. M.C.J.A. Geurts, 2. D.H.M. Vogten mod Belgische Staat, Federale Overheidsdienst Financiën

(Sag C-464/05)

(2006/C 74/06)

(Processprog: nederlandsk)

Ved dom afsagt den 21. december 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 27. december 2005, har Burgerlijke Rechtsbank van Eerste Aanleg te Hasselt i sagen 1. M.C.J.A. Geurts, 2. D.H.M. Vogten mod Belgische Staat, Federale Overheidsdienst

Financiën forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal Fællesskabsretten og særligt artikel 43 og 56 i EF-traktaten fortolkes således, at en begrænsning på grundlag af en bestemmelse i arveafgiftslovgivningen i en region i en af medlemsstaterne, i det foreliggende tilfælde artikel 60a i Wetboek van Successierechten, således som denne finder anvendelse på et dødsbo, der tages under behandling i regionen Flandern, og hvorefter afdødes arvinger fritages for arveafgift af andelene i et familieejet selskab eller af deres fordringer på et sådant selskab, hvis selskabet i de tre år, der gik forud for dødsfaldet, har beskæftiget mindst fem arbejdstagere, men som begrænser anvendelsen af fritagelsen til tilfælde, i hvilke mindst fem arbejdstagere har været beskæftiget i en bestemt region i den pågældende medlemsstat (nemlig regionen Flandern), er uforenelig med disse bestemmelser?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 6. december 2005 af Tribunale di Lecce i straffesagen mod Gianluca Damonte

(Sag C-466/05)

(2006/C 74/07)

(Processprog: italiensk)

Ved kendelse afsagt den 6. december 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 27. december 2005, har Tribunale di Lecce i straffesagen mod Gianluca Damonte forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Det søges hos Domstolen klarlagt, om artikel 4, stk. 4a, i lov nr. 401/89 er uforenelig, med samtlige heraf følgende virkninger i den nationale retsorden, med de klare grundsætninger i EF-traktatens artikel 43 og 49 vedrørende etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser over grænserne, også set i lyset af den fortolkningstvivil, som fremgår af EF-Domstolens afgørelser (navnlig i Gambelli-sagen), i forhold til den afgørelse, der med nr. 23271/04 blev afsagt af Corte di Cassazione plenium; navnlig søges det afklaret, om de straffebestemmelser, der anføres i tiltalen og bestrides af Luigi Damonte, kan finde anvendelse i den italienske stat.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 6. oktober 2005 af Tribunale di Milano i straffesagen mod Giovanni Dell'Orto

(Sag C-467/05)

(2006/C 74/08)

(Processprog: italiensk)

Ved kendelse afsagt den 6. oktober 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 27. december 2005, har Tribunale di Milano i straffesagen mod Giovanni Dell'Orto forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Kan reglerne i artikel 2 og 9 i rammeafgørelse 2001/220/RAI generelt finde anvendelse under en straffesag, som angår en hvilken som helst skadelidt ved forbrydelsen, sammenholdt med reglerne i artikel 1 ff. i »Rådets direktiv 2004/80/EF⁽¹⁾ af 29. april 2004 om erstatning til ofre for forbrydelser« eller andre bestemmelser af fællesskabsretlig karakter?
- 2) Kan reglerne i artikel 2 og 9 i rammeafgørelse 2001/220/RAI finde anvendelse under en straffesag om påfølgende fuldbyrdelse af den retskraftige straffedom (og derfor også på dommen om anvendelse af straf ifølge artikel 444 i lov om strafferetsplejen) i relation til en hvilken som helst skadelidt ved forbrydelsen, sammenholdt med bestemmelserne i artikel 1 ff. i »Rådets direktiv 2004/80/EF af 29. april 2004 om erstatning til ofre for forbrydelser« eller andre bestemmelser af fællesskabsretlig karakter?

⁽¹⁾ EUT L 261 af 6.8.2004, s. 15.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. december 2005 af Finanzgericht Hamburg i sagen Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sag C-1/06)

(2006/C 74/09)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 15. december 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. januar 2006, har Finanzgericht

Hamburg (Tyskland) i sagen Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Er det kompetente organ også berettiget og forpligtet til af egen drift at anerkende bevismæssig ligestilling i henhold til artikel 47, stk. 3, i forordning nr. 3665/87⁽¹⁾?
- 2) Kan en anmodning om bevismæssig ligestilling i henhold til artikel 47, stk. 3, i forordning nr. 3665/87 også indgives indirekte og for alle tilfældes skyld?

⁽¹⁾ EFT L 351, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 2. januar 2006 af Finanzgericht Düsseldorf i sagen Jülich AG mod Hauptzollamt Aachen

(Sag C-5/06)

(2006/C 74/10)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 2. januar 2006, indgået til Domstolens Justitskontor den 9. januar 2006, har Finanzgericht Düsseldorf i sagen Jülich AG mod Hauptzollamt Aachen forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) 1. Skal artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001⁽¹⁾ af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker fortolkes således, at der ved fastsættelsen af det overskud, der kan udføres, kun må medregnes de eksportmængder af sukker, isoglucose og inulinsirup, for hvilke der faktisk er udbetalt eksportrestitutioner?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Er artikel 6, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 314/2002⁽²⁾ af 20. februar 2002 om gennemførelsesbestemmelser for kvoteordningen for sukker, som affattet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1140/2003 af 27. juni 2003, ugyldig?

3) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Skal artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001⁽¹⁾ af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker fortolkes således, at der såvel ved fastsættelsen af det overskud, der kan udføres, som ved fastsættelsen af det gennemsnitlige tab pr. ton sukker, skal medregnes samtlige udførsler, også når der for en del af disse udførsler i det pågældende produktionsår ikke er udbetalt eksportrestitutioner?

4) Såfremt spørgsmål 1, 2 eller 3 skal besvares bekræftende: Er Kommissionens forordning (EF) nr. 1775/2004⁽²⁾ af 14. oktober 2004 om fastsættelse for produktionsåret 2003/04 af produktionsafgifterne i sukkersektoren da ugyldig?

⁽¹⁾ EFT L 178, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 50, s. 40.

⁽³⁾ EFT L 160, s. 33.

⁽⁴⁾ EUT L 316, s. 64.

Appel iværksat den 11. januar 2006 af Regione Siciliana til prøvelse af dom afsagt den 18. oktober 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) i sag T-60/03, Regione Siciliana mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-15/06 P)

(2006/C 74/11)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 11. januar 2006 iværksat appel af Regione Siciliana ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato G. Aiello, til prøvelse af dom afsagt den 18. oktober 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) i sag T-60/03, Regione Siciliana mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

— Den appellerede dom ophæves, og som følge heraf annulleres Kommissionens beslutning K(2002) 4905 af 11. december 2002 om ophævelse af den støtte, der blev bevilget Den Italienske Republik i forbindelse med tildeling af støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling på mindst 15 mio. EUR til investering i infrastrukturer i Italien (region: Sicilien), samt tilbagebetaling af det forskud på

støtten, som Kommissionen havde udbetalt, og frigørelse fra udbetaling af restbeløbet. Der træffes afgørelse om sagsomkostningerne i overensstemmelse hermed.

Anbringender og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har gjort gældende, at den appellerede dom er behæftet med mangler af følgende årsager:

1. Tilsidesættelse og urigtig anvendelse af artikel 18, stk. 1, og artikel 32, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1787/84⁽¹⁾ af 19. juni 1984 om Den europæiske fond for Regionaludvikling, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 3641/85⁽²⁾ af 20. december 1985.

2. Tilsidesættelse og urigtig anvendelse af artikel 24, i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88⁽³⁾ af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88⁽⁴⁾ for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondenes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2082/93⁽⁵⁾, af 20. juli 1984.

3. Urigtig begrundelse i et afgørende punkt i sagen.

⁽¹⁾ Ikke længere i kraft.

⁽²⁾ Ikke længere i kraft.

⁽³⁾ Ikke længere i kraft.

⁽⁴⁾ Ikke længere i kraft.

⁽⁵⁾ EFT L 193 af 31.7.1993, s. 20.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 9. januar 2006 af Cour d'appel de Nancy i sagen Céline SARL mod Céline SA

(Sag C-17/06)

(2006/C 74/12)

(Processprog: fransk)

Ved dom afsagt den 9. januar 2006, indgået til Domstolens Justitskontor den 17. januar 2006, har Cour d'appel de Nancy i sagen Céline SARL mod Céline SA forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 5, stk. 1, i direktiv 89/104/EØF ⁽¹⁾ fortolkes således, at såfremt tredjemand uden samtykke hertil benytter et registreret ordmærke som selskabsnavn, forretningsnavn eller navn i forbindelse med markedsføringen af varer af samme art, udgør dette en erhvervsmæssig brug af dette varemærke, som indehaveren i medfør af sin eneret er berettiget til at kræve bragt til ophør?

(¹) Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21.12.1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 40, s. 1).

Anmodninger om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelser afsagt den 5. januar 2006 af Tribunal de grande instance de Nanterre i sagerne

Société Saint Louis Sucre SNC mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droit indirects

Société des Sucreries du Marquenterre SA mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droit indirects

SA des Sucreries de la Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffay (SAFBA) mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droit indirects

Lesaffre Frères SA mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droit indirects

Sucreries, Distilleries des Hauts de France mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects

Sucreries & Distilleries de Souppes — Ouvré Fils SA mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects

Sucreries de Toury et usines annexes SA mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects

Tereos mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects

SAS Sucrerie du Littoral Groupe S.D.H.F. mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects

Cristal Union mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects

Sucrerie Bourdon mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects

Sucrerie de Bourgogne SA mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects

SAS Vermendoise Industries mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects

Sucreries et Raffineries d'Erstein SA mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects

(sag C-23/06)

(sag C-24/06)

(sag C-25/06)

(sag C-26/06)

(sag C-27/06)

(sag C-28/06)

(sag C-29/06)

(sag C-30/06)

(sag C-31/06)

(sag C-32/06)

(sag C-33/06)

(sag C-34/06)

(sag C-35/06)

(sag C-36/06)

(2006/C 74/13)

(Processprog: fransk)

Ved kendelser afsagt den 5. januar 2006, indgået til Domstolens Justitskontor den 20. januar 2006, har Tribunal de grande instance de Nanterre i sagerne

— Société Saint Louis Sucre SNC mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droit indirects (sag C-23/06)

- Société des Sucreries du Marquenterre SA mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droit indirects (sag C-24/06)
- SA des Sucreries de la Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffay (SAFBA) mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droit indirects (sag C-25/06)
- Lesaffre Frères SA mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droit indirects (sag C-26/06)
- Sucreries, Distilleries des Hauts de France mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects (sag C-27/06)
- Sucreries & Distilleries de Souppes — Ouvré Fils SA mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects (sag C-28/06)
- Sucreries de Toury et usines annexes SA mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects (sag C-29/06)
- Tereos mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects (sag C-30/06)
- SAS Sucrerie du Littoral Groupe S.D.H.F. mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects (sag C-31/06)
- Cristal Union mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects (sag C-32/06)
- Sucrerie Bourdon mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects (sag C-33/06)
- Sucrerie de Bourgogne SA mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects (sag C-34/06)
- SAS Vermendoise Industries mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects (sag C-35/06)
- Sucreries et Raffineries d'Erstein SA mod Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects (sag C-36/06)

forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol anmodninger om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er artikel 6, stk. 4, i Kommissionens forordning nr. 314/2002⁽¹⁾ og/eller forordning nr. 1837/2002⁽²⁾, 1762/2003⁽³⁾ og 1775/2004⁽⁴⁾, som er vedtaget til dens gennemførelse, ugyldige under hensyn til artikel 15 i Rådets

forordning nr. 1260/2001⁽⁵⁾ og under hensyn til proportionalitetsprincippet, for så vidt som den for beregningen af produktionsafgiften ikke foreskriver udelukkelse af de sukkermængder, som er indeholdt i udførte forarbejdede produkter, der ikke er begunstiget af eksportrestitution, fra »overskuddet, der kan udføres«?

Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende:

2. Er forordning nr. 1837/2002, 1762/2003 og 1775/2004 ugyldige under hensyn til Kommissionens forordning nr. 314/2002, samt artikel 15 i Rådets forordning nr. 1260/2001 og ligheds- og proportionalitetsprincippet, for så vidt som de fastsætter en produktionsafgift for sukker, som beregnes ud fra et »gennemsnitligt tab« pr. udført ton, der ikke inddrager de mængder, der er udført uden restitution, skønt disse mængder er indeholdt i den samlede mængde, der benyttes til at vurdere det samlede tab, der skal finansieres?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 314/2002 af 20.2.2002 om gennemførelsesbestemmelser for kvoteordningen for sukker (EFT L 50, s. 40).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1837/2002 af 15.10.2002 om fastsættelse for produktionsåret 2001/02 af produktionsafgifterne og koefficienten for tillægsafgiften for sukker (EFT L 278, s. 13).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1762/2003 af 7.10.2003 om fastsættelse for produktionsåret 2002/03 af produktionsafgifterne for sukker (EUT L 254, s. 4).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1775/2004 af 14.10.2004 om fastsættelse for produktionsåret 2003/04 af produktionsafgifterne i sukkersektoren (EUT L 316, s. 64).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19.6.2001 om den fælles markedsordning for sukker (EFT L 178, s. 1).

Sag anlagt den 24. januar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-38/06)

(2006/C 74/14)

(Processprog: portugisisk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. januar 2006 anlagt sag mod Den Portugisiske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Günter Wilms og Margarida Afonso, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, 9, 10 og 11 i forordning nr. 1552/89 ⁽¹⁾ hvad angår perioden mellem den 1. januar 1998 og 30. maj 2000 og efter denne dato i henhold til de tilsvarende bestemmelser i forordning nr. 1150/2000 ⁽²⁾, idet den nægter at fastlægge og stille egne indtægter til rådighed for Kommissionen, der skyldes som følge af indførsel af materiel og goder, der er bestemt specielt til militært brug, i perioden mellem den 1. januar 1998 og den 31. december 2002, og idet den nægter at betale de påløbne morarenter.
- 2) Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen er af den opfattelse, at artikel 296 EF ikke giver en medlemsstat mulighed for at fritage indførsler af forsvarsmateriel for toldafgifter, idet opkrævning af disse afgifter ikke kan anses for en trussel mod medlemsstatens væsentlige sikkerhedsinteresser.

I mangel af konkrete argumenter, der specifikt kan begrunde behovet for en undtagelse fra toldbestemmelserne for at sikre beskyttelsen af statens væsentlige sikkerhedsinteresser, gør Kommissionen gældende, at de portugisiske myndigheder ikke opfylder deres forpligtelser i henhold til artikel 26 EF, artikel 20 i EF-toldkodeksen ⁽³⁾ og dermed den fælles toldtarif.

Det kan ikke tillades, at en medlemsstat unddrager sig sine forpligtelser i henhold til den solidariske samfinansiering af Fællesskabets budget under henvisning til behovet for at finansiere sine forsvarsudgifter med mindst mulige omkostninger.

I tilfælde af manglende overholdelse af de fastsatte bestemmelser skal alle medlemsstaterne bære de økonomiske konsekvenser heraf, idet den mekanisme, der under hensyn til BNP kompenserer for, at de traditionelle egne indtægter og momsens ikke er tilstrækkelige, i så fald finder anvendelse. Hensynet til princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning samt de grundlæggende begreber om lighed og ansvar foreskriver, at de medlemsstater, som er årsag til, at der er færre egne indtægter til rådighed, end det der skyldes, alene påtager sig de konsekvenser, der følger heraf for Fællesskabets budget, og derfor betaler de beløb, der ikke er opkrævet på grund af de pågældende tilsidesættelser.

Den foreliggende tilsidesættelse fortsatte indtil den 31. december 2002, idet forordning nr. 150/2003 ⁽⁴⁾ finder anvendelse fra den 1. januar 2003. Det er først fra denne dag, at nævnte forordning under visse betingelser tillader, at opkræv-

ningen af told på indførslen af visse våben og former for forsvarsmateriel suspenderes.

De portugisiske myndigheder skulle have bogført tolden i henhold til reglerne i den fælles toldtarif for de pågældende indførsler, samt have opkrævet og stillet de deraf følgende egne indtægter til rådighed for Kommissionen i henhold til bestemmelserne i artikel 2, 9, 10 og 11 i forordning nr. 1559/89 og de tilsvarende bestemmelser i forordning nr. 1150/2000. Da der foreligger en tilsidesættelse af toldlovgivningen, skal Fællesskabet krediteres et beløb svarende til de manglende egne indtægter. Til dette beløb lægges de morarenter, der er omhandlet i artikel 11 i forordning nr. 1150/2000.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29.5.1989 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 155, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22.5. 2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 130, s. 1)

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10. 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 150/2003 af 21.1.2003 om suspension af told på visse våben og former for forsvarsmateriel (EFT L 25, s. 1).

Sag anlagt den 27. januar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(sag C-42/06)

(2006/C 74/15)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. januar 2006 anlagt sag mod Kongeriget Belgien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved B. Stromsky, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af artikel 28 EF og 30 EF, idet det i hovedstadsregionen Bruxelles har indført en autorisationsordning for fysiske eller juridiske personer, som fremstiller og/eller forhandler sække til indsamling af affald, hvis bestemmelser ikke overholder proportionalitetsprincippet.

— Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Autorisation af fysiske eller juridiske personer, som fremstiller og/eller forhandler sække til indsamling af affald, er ikke omfattet af nogen fællesskabsharmonisering.

Under disse omstændigheder skal national lovgivning om autorisation af fysiske eller juridiske personer, som fremstiller og/eller forhandler sække til indsamling af affald, bedømmes efter artikel 28-30 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Ifølge Domstolens praksis kan en procedure for forudgående tilladelse som den, der er fastsat i artikel 10a i regulativ af 15. juli 1993 for hovedstadsregionen Bruxelles vedrørende bortskaffelse af affald ved indsamling, begrænse de frie varebevægelser.

For at være begrundet henset til de frie varebevægelser, som er en af de grundlæggende friheder, skal en sådan procedure for forudgående tilladelse forfølge et alment hensyn, som er anerkendt i fællesskabsretten, og overholde proportionalitetsprincippet, dvs. være egnet til at sikre virkeliggørelsen af det forfulgte mål og ikke gå videre end nødvendigt for at nå dette mål.

Kommissionen anerkender, at en autorisationsprocedure kan være egnet til at forfølge almene hensyn til beskyttelse af arbejdstagernes sundhed og miljøet.

I det foreliggende tilfælde finder Kommissionen imidlertid, at bestemmelserne vedrørende den autorisationsprocedure, som er omhandlet i regulativets artikel 10a, ikke overholder proportionalitetsprincippet på grund af, at proceduren ikke er let tilgængelig.

Sag anlagt den 30. januar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-46/06)

(2006/C 74/16)

(Processprog: tjekkisk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 30. januar 2006 anlagt sag mod Den Tjekkiske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved L. Jelínek

og W. Wils, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 3, artikel 6, stk. 1 for så vidt angår »enhver form for effektive tekniske foranstaltninger, som den pågældende foretager, selv om han ved eller burde vide, at dette er formålet«, artikel 6, stk. 3, artikel 6, stk. 4, første, fjerde og femte afsnit, artikel 7, stk. 1, andet afsnit, artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 2 for så vidt angår »de i artikel 6, stk. 2, nævnte anordninger, produkter eller komponenter«, artikel 8, stk. 3, artikel 10, stk. 1 og artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (⁽¹⁾), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktivet i national ret udløb den 1. maj 2004.

(⁽¹⁾) EFT L 167, s. 10.

Sag anlagt den 1. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-52/06)

(2006/C 74/17)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 1. februar 2006 anlagt sag mod Kongeriget Spanien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved F. Simonetti og S. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF⁽¹⁾ af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktiv 2001/42 i national ret udløb den 21. juli 2004.

⁽¹⁾ EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30.

Sag anlagt den 1. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-53/06)

(2006/C 74/18)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 1. februar 2006 anlagt sag mod Kongeriget Spanien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved U. Wölker og S. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF⁽¹⁾ af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF⁽²⁾, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for at gennemføre direktiv 2003/4 i national ret udløb den 14. februar 2005.

⁽¹⁾ EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

⁽²⁾ EFT L 158 af 23.6.1990, s. 56.

Sag anlagt den 1. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-54/06)

(2006/C 74/19)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 1. februar 2006 anlagt sag mod Kongeriget Belgien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved J. Hottiaux og F. Simonetti, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.
2. Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for direktivets gennemførelse udløb den 21. juli 2004. Belgien har endnu ikke truffet alle de foranstaltninger, som henhører under Regionen Flanderns og forbundsregeringens kompetence, eller har under alle omstændigheder ikke oplyst Kommissionen herom.

⁽¹⁾ EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30.

Appel iværksat den 2. februar 2006 af Elisabetta Righini til prøvelse af dom afsagt den 15. november 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-145/04, Elisabetta Righini mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-57/06 P)

(2006/C 74/20)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 2. februar 2006 iværksat appel af Elisabetta Righini ved avocat Eric Boigelot, til prøvelse af dom afsagt den 15. november 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-145/04, Elisabetta Righini mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Appellen fremmes til realitetsbehandling og appellanten gives medhold, følgelig:
2. annulleres den af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans afsagte dom af 15. november 2005 i sagen T-145/04, Righini mod Kommissionen,
3. træffer Domstolen afgørelse i sagen og giver sagsøgeren medhold i de i sag T-145/04 nedlagte påstande om:
 - annulation af Kommissionens afgørelser, der blev meddelt sagsøgeren den 27. maj 2003 og den 30. juni 2003, om ved sagsøgerens tiltrædelse af tjenesten at indplacere hende i lønklasse A*8/3 (tidligere A7/3), hvad enten det var i egenskab af midlertidigt ansat eller prøveansat tjenestemand.
 - annulation af den udtrykkelige afvisning af 21. januar 2004, meddelt den 23. januar 2004, af sagsøgerens klage, som var registreret den 14. august 2003 under referencenummer R/485/03.
 - Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Anbringenderne i appelsagen er i henhold til artikel 58 i statuten for Domstolen, at der er sket tilsidesættelse af fællesskabsretten og begået rettergangsfejl, som krænker appellants interesser.

Appellanten har anfægtet den appellerede dom derved, at Retten heri forkaster anbringendet om, at der er sket tilsides-

ættelse af vedtægtens artikel 31, stk. 2, af beslutningen af 1983 og af de administrative retningslinjer, samt anlagt et åbenbart urigtigt skøn, hvorfor dommen er behæftet med retlige fejl og med en fejlagtig og selvmodsigende begrundelse. Appellanten har desuden anført, at Retten har gengivet de i sagen fremlagte beviser forkert.

Sag anlagt den 6. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-68/06)

(2006/C 74/21)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 6. februar 2006 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Minás Konstantinidis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og Florence Simonetti, national ekspert, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF⁽¹⁾ af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet, idet den ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 21. juli 2004.

⁽¹⁾ EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30.

Sag anlagt den 6. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Slovakiske Republik

(Sag C-69/06)

(2006/C 74/22)

(Processprog: slovakisk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 6. februar 2006 anlagt sag mod Den Slovakiske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved N. Yerrell og Tomáš Kukul, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af Rådets direktiv 76/914/EØF af 16. december 1976 om minimumsniveauet for uddannelse af visse førere af køretøjer i transport ad landevej⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Den Slovakiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 1. maj 2004.

⁽¹⁾ EFT L 357, s. 36.

Sag anlagt den 7. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-71/06)

(2006/C 74/23)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. februar 2006 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved L. Visaggio, som befuldmægtiget.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold artikel 93, stk. 1, i Rådets direktiv 2003/85/EF⁽¹⁾ af 29. september 2003 om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge, om ophævelse af direktiv 85/511/EØF⁽²⁾ og beslutningerne 89/531/EØF⁽³⁾ og 91/665/EØF⁽⁴⁾ og om ændring af direktiv 92/46/EØF⁽⁵⁾, idet den ikke har vedtaget de fornødne love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 30. juni 2004.

⁽¹⁾ EUT L 306 af 22.11.2003, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 315 af 26.11.1985, s. 11.

⁽³⁾ EFT L 279 af 28.9.1989, s. 32.

⁽⁴⁾ EFT L 368 af 31.12.1991, s. 19.

⁽⁵⁾ EFT L 268 af 14.9.1992, s. 1.

Sag anlagt den 7. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-72/06)

(2006/C 74/24)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. februar 2006 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Maria Kontou Durande og Camel O'Reilly, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 26 i Rådets direktiv 2003/9/EF⁽¹⁾ af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne, idet den ikke har sat de nødvendige love eller administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.

2) Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 6. februar 2005.

(¹) EUT L 31 af 6.2.2003, s. 18.

Sag anlagt den 9. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-77/06)

(2006/C 74/25)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 9. februar 2006 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved J. Hottiaux og F. Simonetti, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF (¹) af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktiv 2001/42/EF udløb den 21. juli 2004.

(¹) EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30.

Sag anlagt den 9. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-78/06)

(2006/C 74/26)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 9. februar 2006 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved A. Alcover San Pedro og F. Simonetti, befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF (¹) af 25. juni 2002 om vurdering og styring af ekstern støj, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktiv 2002/49/EF udløb den 18. juli 2004.

(¹) EFT L 189 af 18.7.2002, s. 12.

Sag anlagt den 10. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-85/06)

(2006/C 74/27)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 10. februar 2006 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Ulrich Wölker og Minas Konstantinidis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Hellenke Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Den Hellenke Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktivet i national ret udløb den 14. februar 2005.

⁽¹⁾ EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

Sag anlagt den 13. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellenke Republik

(sag C-86/06)

(2006/C 74/28)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 13. februar 2006 anlagt sag mod Den Hellenke Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Amparo Alcover Pedro og Minas Kostandinidis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Hellenke Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2003/73/EF af 24. juli 2003 om ændring af bilag III til direktiv 1999/94/EF⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Den Hellenke Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 25. juli 2004.

⁽¹⁾ EUT L 186 af 25.7.2003, s. 34.

RETEN I FØRSTE INSTANS

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 26. januar 2006
— Stadtwerke Schwäbisch Hall m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-92/02) ⁽¹⁾

(»Statsstøtte — ordning om skattefritagelser anvendt på hensættelser foretaget af kernekraftværker i Tyskland med henblik på bortskaffelse af radioaktivt affald og nedlukning af kernekraftværker — beslutning, hvori det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte efter afslutningen af den indledende undersøgelse — annullationssøgsmål«)

(2006/C 74/29)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH (Schwäbisch Hall, Tyskland), Stadtwerke Tübingen GmbH (Tübingen, Tyskland) og Stadtwerke Uelzen GmbH (Uelzen, Tyskland) (ved avocat D. Fouquet)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Kreuzschitz, som befuldmægtiget)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: E.ON Kernkraft GmbH (Hannover, Tyskland), RWE Power AG (Essen, Tyskland), EnBW Energie Baden-Württemberg AG (Karlsruhe, Tyskland), og Hamburgische Electricitäts-Werke AG (Hamburg, Tyskland) (ved avocats U. Karpenstein og D. Sellner)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2001) 3967 endelig udg. af 11. december 2001, for så vidt Kommissionen deri fastslår, at den tyske ordning om skattemæssige fritagelser for hensættelser foretaget af kernekraftværkerne med henblik på bortskaffelse af radioaktivt affald og nedlukning af kernekraftværker ikke udgør en støtte i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 87, stk. 1, EF.

Domskonklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgerne betaler udover deres egne omkostninger Kommissionens og intervenienternes omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 144 af 15.6.2002.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 18. januar 2006
— Regione Marche mod Kommissionen

(Sag T-107/03) ⁽¹⁾

(»Integreret Middelhavsprogram (IMP) for regionen Marche (Italien) — ophør af finansiel støtte — ikke-støtteberettigede udgifter — annullationssøgsmål — intet juridisk grundlag — berettiget forventning — manglende begrundelse«)

(2006/C 74/30)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Regione Marche (ved: avocats A. Pappalardo, M. Merola og D. Domenicucci)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved: E. de March og L. Flynn, som befuldmægtigede, bistået af avocat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning indeholdt i skrivelse til den italienske regering af 18. december 2002, som bragte finansiel fællesskabsstøtte inden for rammerne af et integreret Middelhavsprogram (IMP) for regionen Marche (Italien), til ophør.

Domskonklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 124 af 24.5.2003.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. januar 2006
— Devinlec mod KHIM**

(Sag T-147/03) ⁽¹⁾

(»EF-varemærker — figurmærke, der indeholder ordbestanden »quantum« — indsigelse rejst af indehaveren af det nationale figurmærke Quantième — relativ registreringshindre — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 15, stk. 2, og artikel 43, stk. 3, i forordning (EF) nr. 40/94«)

(2006/C 74/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Devinlec Développement innovation Leclerc SA (Toulouse, Frankrig) (ved: avocat J.-P. Simon)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved: J. Novais Gonçalves og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: TIME ART Uluslararası Saat Ticareti ve diğ Ticaret AŞ (Istanbul, Tyrkiet)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 30. januar 2003 af Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 109/2002-3) vedrørende en indsigelsessag mellem Devinlec Développement innovation Leclerc SA og TIME ART Uluslararası Saat Ticareti ve diğ Ticaret AŞ

Domskonklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet af Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) den 30. januar 2003 (sag R 109/2002-3), annulleres.
- 2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af sagsøgeren i forbindelse med sagen for Retten.
- 3) Intervenienten bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af sagsøgeren i forbindelse med sagen for appelkammeret.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 19.7.2003.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 25. januar 2006
— Le Canne mod Kommissionen**

(Sag T-276/03) ⁽¹⁾

(»Dom, der annullerer Kommissionens beslutning om nedsættelse af en fællesskabsstøtte — gennemførelsesbestemmelser — passivitetssøgsmål — uforment at træffe afgørelse i sagen — erstatningssøgsmål«)

(2006/C 74/32)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Azienda agricola »Le Canne« (Porto Viro, Italien) (ved avvocati F. Mazzonetto og G. Carraro)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Visaggio og C. Cattabriga, som befuldmægtigede, bistået af avvocato A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Dels en påstand om at det fastslås, at Kommissionen retsstridigt har undladt at træffe foranstaltninger til at opfylde Rettens dom af 5. marts 2002 (sag T-241/00, Le Canne mod Kommissionen, Sml. II, s. 1251), og dels en påstand om, at sagsøgeren tilkendes erstatning for det tab, der hævdes at være lidt på grund af Kommissionens undladelse.

Domskonklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse vedrørende påstanden om, at der foreligger passivitet.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes for så vidt angår erstatningspåstanden.
- 3) Hver part bærer sine egne sagsomkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 239 af 4.10.2003.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 26. januar 2006
— Volkswagen mod KHIM**

(Sag T-317/03) ⁽¹⁾

(»EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Variant — det ældre nationale ordmærke DERBI-VARIANT — appelkammerets afslag på registrering — forvekslingsrisiko — artikel 74, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94«)

(2006/C 74/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland) (ved: avocat S. Risthaus)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved: J. Weberndörfer og G. Schneider, som befuldmægtigede)

Andre parter i appellsagen, og intervenient for Retten: Nacional Motor SA (Martorelles, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål til prøvelse af en afgørelse truffet den 17. juni 2003 af Harmoniseringskontorets Fjerde Appelkammer (sag R 610/2001-4) i en indsigelsessag mellem Nacional Motor, SA og Volkswagen AG.

Domskonklusion

1) Punkt 2 i konklusionen i afgørelse truffet den 17. juni 2003 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 610/2001-4) annulleres, for så vidt som der heri gives afslag på ansøgningen om registrering af ordmærket Variant som EF-varemærke for varer og tjenesteydelser henhørende under klasse 7, 12 og 37.

2) I øvrigt frifindes sagsøgte.

3) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 304 af 13.12.2003.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 26. januar 2006
— Medici Grimm mod Rådet**

(Sag T-364/03) ⁽¹⁾

(»Dumping — import af håndtasker af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina — ændring af forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold — ikke tilbagevirkende gyldighed — Rettens annullation — erstatnings-søgsmål — tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse«)

(2006/C 74/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Medici Grimm KG (Rodgau Hainhausen, Tyskland) (ved: solicitor R. MacLean og avocat E. Gybels)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved: M. Bishop, som befuldmægtiget, bistået af G. Berrisch)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved: N. Khan og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Angående et søgsmål i henhold til artikel 235 EF og artikel 288, stk. 2, EF med påstand om erstatning for sagsøgerens skade som følge af manglende tilbagevirkende gyldighed af Rådets forordning (EF) nr. 2380/98 af 3. november 1998 om ændring af forordning (EF) nr. 1567/97 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af håndtasker af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EFT L 296, s. 1), der blev delvist annulleret ved Rettens dom af 29. juni 2000, Medici Grimm mod Rådet (sag T-7/99, Sml. II, s. 2671)

Domskonklusion

1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger.

3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 21 af 24.1.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 25. januar 2006
— Weißenfels mod Parlamentet**

(Sag T-33/04) ⁽¹⁾

(»Tjenestemænd — løn — børnetilskud — dobbelt børnetilskud til handicappet barn — vedtægtens artikel 67, stk. 2 — fradrag af tillæg af samme art«)

(2006/C 74/35)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Roderich Weißenfels (Luxembourg) (ved: avocat H. Arend)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved: L. Knudsen, U. Rösslein og E. Ecker, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Parlamentets afgørelse af 26. juni 2003, hvorefter der i det dobbelte børnetilskud, sagsøgeren får udbetalt i henhold til vedtægtens artikel 67, stk. 3, skal fratrækkes et tillæg af samme art oppebåret andetsteds fra.

Domskonklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 94 af 17.4.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. januar 2006
— Henkel mod KHIM**

(Sag T-398/04) ⁽¹⁾

(»EF-varemærker — figurmærke — rød og hvid rektangulær tablet med en oval, blå kerne — absolut registreringshindring — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — mangel på fornødent særpræg«)

(2006/C 74/36)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Henkel KGaA (Düsseldorf, Tyskland) (ved avocat C. Osterrieth)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved D. Schennen, dernæst ved D. Schennen og G. Schneider, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. august 2004 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 771/1999-2) vedrørende registreringen af et figurmærke, der består af gengivelsen af en rektangulær tablet.

Domskonklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 22.1.2005.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — Arizona Chemical m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-369/03) ⁽¹⁾

(»Direktiv 67/548/EØF — afslag på afklassificering af colophonium som farligt stof — annullationssøgsmål — retsakt, der ikke kan anfægtes — erstatningssøgsmål — forældelse — indsigelse om ulovlighed — afvisning«)

(2006/C 74/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Arizona Chemical BV (Huizen, Nederlandene), Eastman Belgium BVBA (Kallo, Belgien), Resinall Europe BVBA (Brugge, Belgien) og Cray Valley Iberica SA (Madrid, Spanien) (ved: avocats C. Mereu og K. van Maldegem)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved: X. Lewis og F. Simonetti, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Republikken Finland (ved: T. Pynnä og A. Guimaraes-Purokoski, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Kommissionens retsakt om afslag på sagsøgernes anmodning om at fjerne stoffet betegnet colophonium fra listen med sensibiliserende stoffer i bilag I til Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EFT 1967, s. 211), dels en påstand om skadeserstatning.

Kendelsens konklusion

- 1) *Sagen afvises.*
- 2) *Sagsøgerne bærer deres egne omkostninger og betaler de af søgte afholdte omkostninger.*
- 3) *Intervenienten bærer sine egne omkostninger.*

(¹) EUT C 7 af 10.1.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 13. januar 2006 — Ano Liosia kommune m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-85/05) (¹)

(»*Afvisning — personer, som ikke er adressat for EF-retsakter — umiddelbart berørt*«)

(2006/C 74/38)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: Ano Liosia kommune (Grækenland), Theodora Goula, Argyris Argyropoulos, Ioannis Manis, Eleni Ntalipi, Vasilis Papatrigoriou og Giorgos Fragkalexis (Ano Liosia) (Grækenland) (ved avocat G. Kalavros)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved befuldmægtigede D. Triantafyllou og L. Flynn)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning E(2004) 5522 af 21. december 2004 om ydelse af støtte fra Samhørighedsfonden til anlægsarbejdet fase I i indretningen af andet

affaldsdepot for det vestlige Attika ved Skalistiri i Fyli kommune, Attika (Grækenland).

Kendelsens konklusion

- 1) *Sagen afvises.*
- 2) *Sagsøgerne betaler sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.*

(¹) EUT C 106 af 30.4.2005.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. januar 2006 — Finland mod Kommissionen

(Sag T-177/05) (¹)

(»*Processuelle stridsspørgsmål — formalitetsindsigelse — akt, der ikke har bindende retsvirkninger — De Europæiske Fællesskabers egne indtægter — traktatbrudssag — morarenter, der er hjemlet i artikel 11 i forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 — forhandling af en aftale om betaling med forbehold*«)

(2006/C 74/39)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: Republikken Finland [befuldmægtigede: T. Pynnä og A. Guimaraes-Purokoski]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber [befuldmægtigede: G. Wilms og P. Aalto]

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (Generaldirektoratet for Budget), der er indeholdt i skrivelsen af 28. februar 2005 samt i skrivelsen af 25. april 2005, som bekræfter denne afgørelse, hvorved Kommissionen har afvist at indlede forhandlinger med Republikken Finland i den i henhold til artikel 226 EF indledte traktatbrudsprocedure 2003/2180 vedrørende betaling med forbehold af den af Finland med tilbagevirkende kraft opkrævede told og renter heraf fra forfaldstidspunktet til betaling sker.

Kendelsens konklusion

- 1) *Sagen afvises.*
- 2) *Republikken Finland betaler sagens omkostninger.*

(¹) EUT C 153 af 25.6.2005.

Sag anlagt den 2. november 2005 — ARCHI.M.E.D. — E.S mod Kommissionen

(sag T-396/05)

(2006/C 74/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Architecture, Microclimat, Energies Douces — Europe et Sud SARL (ARCHI.M.E.D.-E.S) (Ganges, France) [ved advocats P.-P. Van Gehuchten, J. Sambon og P. Reyniers]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning om modregning indeholdt i skrivelse af 5. oktober 2005 og meddelt sagsøgeren den 10. oktober 2005 annulleres.
- Beslutningen om tilbagesøgning indeholdt i skrivelserne af 30. august 2005 og i debetnotaen af 23. august 2005 nr. 3240705638 og meddelt sagsøgeren den 2. september 2005 annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger i sin helhed.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er medkontrahent til kontrakt BU 209-95, der blev indgået med Kommissionen efter det offentliggjorte udbud inden for rammerne af særprogrammet for forskning og teknologisk udvikling inden for ikke-nuklear energi (¹), og som tilsigter gennemførelsen af et renoveringsprojekt med hensyn til en bygning i Lyon med anvendelse af sol- og bioklimatisk arkitektur. Under opfyldelse af sine kontraktmæssige forpligtelser tilsendte sagsøgeren den 12. december 2001 Kommissionen den endelige projektrapport. Kommissionen accepterede ikke denne rapport og meddelte den 5. juli 2002 en beslutning om tilbagesøgning af forskudsbetalinger, idet den nægtede at acceptere visse af sagsøgeren i rapporten opgjorte omkostninger. Hverken udveksling af skrivelser mellem parterne, afholdte møder eller en mægler mellemkomst har kunnet føre til en mindelig løsning af tvisten.

Ved anbefalet brev af 30. august 2005 tilsendte Kommissionen sagsøgeren en endelig beslutning om tilbagesøgning, som efterfulgte en debetnota af 23. august 2005. Ved et andet anbefalet brev af 5. oktober 2005 meddelte Kommissionen også sagsøgeren en beslutning, hvorved den nægtede sagsøgeren at foretage modregning i deres gensidige fordringer — dels Kommissionens fordringer mod sagsøgeren i forbindelse med den omhandlede kontrakt, dels sagsøgerens fordringer mod Kommissionen, som denne har inden for rammerne af en anden kontrakt. Det drejer sig om anfægtede beslutninger.

Sagsøgeren har anfægtet beslutningerne og hovedsageligt påberåbt sig to anbringender.

For det første har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen med de anfægtede beslutninger har tilsidesat de udenretslige regler for at foretage modregning i gensidige fordringer. Sagsøgeren har gjort gældende, at en sådan modregning ikke er mulig, når fordringerne reguleres efter to forskellige retssystemer. Ifølge sagsøgeren udspringer de fordringer, som denne har mod Kommissionen, af fællesskabsretten, mens Kommissionens fordringer mod sagsøgeren reguleres efter fransk ret. Endvidere har sagsøgeren anført, at Kommissionen ikke har hjemmel til at foretage den modregning, som den gør gældende mod sagsøgeren, når de omhandlede fordringer endnu ikke er sikre, hvilket følger af adskillige anfægtelser fra sagsøgeren selv og af mæglingsproceduren, som endnu ikke har ført til noget resultat.

Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at beslutningen om tilbagesøgning bør annulleres som følge af manglende begrundelse. Sagsøgeren mener, at Kommissionen aldrig har givet nogen tilfredsstillende forklaringer, navnlig ikke i forhold til sagsøgerens argumenter til støtte for den måde, hvorpå denne har opgjort sin fordring.

(¹) Programmet er vedtaget ved Rådets beslutning 94/806/EF af 23.11.1994, EFT L 334 af 22.12.1994, s. 87.

Sag anlagt den 3. november 2005 — ARCHI.M.E.D. — E.S mod Kommissionen

(sag T-397/05)

(2006/C 74/41)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Architecture, Microclimat, Energies Douces — Europe et Sud SARL (ARCHI.M.E.D.-E.S) (Ganges, France) [ved advocats P.-P. Van Gehuchten, J. Sambon og P. Reyniers]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kommissionen ikke kunne ophæve kontrakten af 30. august 2005.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale 125 906 EUR med morarenter efter loven fra den 12. februar 2002.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger i sin helhed.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er medkontrahent til kontrakt BU 209-95, der blev indgået med Kommissionen efter det offentliggjorte udbud inden for rammerne af særprogrammet for forskning og teknologisk udvikling inden for ikke-nuklear energi⁽¹⁾, og som tilsigter gennemførelsen af et renoveringsprojekt med hensyn til en bygning i Lyon med anvendelse af sol- og bioklimatisk arkitektur. Kontrakten indeholder en voldgiftsbestemmelse, hvorefter alene Fællesskabets retsinstanser har kompetence til at afgøre tvister mellem kontrahenterne vedrørende kontraktens gyldighed, anvendelse og fortolkning.

Under opfyldelse af sine kontraktmæssige forpligtelser tilsendte sagsøgeren den 12. december 2001 Kommissionen den endelige projektrapport. Kommissionen accepterede ikke denne rapport og meddelte den 5. juli 2002 en beslutning om tilbagesøgning af forskudsbetalinger, idet den nægtede at acceptere visse af sagsøgeren i rapporten opgjorte omkostninger. Hverken udveksling af skrivelser mellem parterne, afholdte møder eller en mæglers mellemkomst har kunnet føre til en mindelig løsning af tvisten. Ved anbefalet brev af 30. august 2005 tilsendte Kommissionen sagsøgeren en endelig beslutning om tilbagesøgning, som efterfulgte en debetnota af 23. august 2005. Denne beslutning er genstand for det foreliggende søgsmål, som er indledt af sagsøgeren med hjemmel i voldgiftsklausulen.

Søgsmålet tilsigter hovedsageligt at få fastslået, at Kommissionen skal betale 20 % af det resterende støttebeløb, som den påstås at skyldes sagsøgeren i henhold til kontrakt BU 209-95.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren gjort gældende, at enhver indsigelse i forhold til måden, hvorpå projektet er blevet gennemført af kontrahenterne, skulle have været fremsat af Kommissionen inden den dato, hvor rapporten skulle have været godkendt (to måneder fra datoen for indgivelsen af den endelige rapport). Efter sagsøgerens opfattelse har Kommissionen fortabt sin ret og kan således ikke antage at have en fordring på sagsøgeren. Da Kommissionen har fortabt sin ret, er den følgelig skyldner i forhold til sagsøgeren for det resterende støttebeløb, som den havde påtaget sig at udbetale i henhold til den omhandlede kontrakt.

⁽¹⁾ Programmet er vedtaget ved Rådets beslutning 94/806/EF af 23.11.1994, EFT L 334 af 22.12.1994, s. 87.

Sag anlagt den 25. november 2005 — Olympiaki Aeroporia Ypiresies A.E. mod Kommissionen

(Sag T-423/05)

(2006/C 74/42)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Olympiaki Aeroporia Ypiresies A.E. (Olympic Airways Services AE) (Athen, Grækenland) [ved dikigori P. Anestis, T. Soames, D. Geradin, S. Mavroghenis og S. Jordan]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Beslutning C11/2004 om den statsstøtte, som Grækenland anses at have ydet Olympic Airways Services AE, annulleres, helt eller delvist, i overensstemmelse med artikel 230-231 EF.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I forbindelse med privatiseringen af det græske, statslige flyselskab »Olympic Airways« blev et nyt selskab (herefter »NOA«) oprettet og overtog luftfarten, hvorimod sagsøgeren (herefter »OA«) beholdt alle de øvrige aktiviteter, navnlig groundhandling, vedligeholdelse og reparation af fly. Med den anfægtede beslutning har Kommissionen fastslået, at Grækenland har ydet NOA og sagsøgeren statsstøtte, som er uforenelig med traktaten, af følgende årsager:

- Værdien af sagsøgerens aktiver var overvurderet på tidspunktet for oprettelsen
- Den græske stat har, som garant, foretaget betalinger for OA's gæld
- Den græske stat tolererer vedvarende, at OA skylder i skat og socialudgifter.

Med sit søgsmål har sagsøgeren først og fremmest anfægtet den del af beslutningen, der vedrører den nævnte overvurdering af NOA's aktiver på tidspunktet for dets oprettelse. Sagsøgeren har gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 87, stk. 1 og 3, EF og artikel 253 EF (begrundelsespligt). Sagsøgeren er af den opfattelse, at kriteriet om en privat investor er blevet anvendt fejlagtigt, idet Den Helleniske Republik har handlet således, som enhver fornuftig privat erhvervsdrivende ville have gjort. Sagsøgeren finder ligeledes, at metoden og konklusionerne i forbindelse med beregningen af størrelsen af den formodede fortjeneste er fejlagtig. Desuden har sagsøgeren anført, at beslutningen savner begrundelse med hensyn til, om betingelserne i artikel 87, stk. 1, EF er opfyldte.

For så vidt angår den græske stats betalinger for sagsøgerens gæld, har denne ikke bestridt, at disse betalinger har fundet sted, men finder, at disse ikke indeholder elementer af statsstøtte, og har følgelig gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 87, stk. 1, EF. Sagsøgeren har nærmere bestemt gjort gældende, at fortsættelsen af statsstøtten, som består i de pågældende betalinger fra Den Helleniske Republik, var blevet godkendt af Kommissionen, som efter en fejlagtig retslig vurdering har anført det modsatte i den anfægtede beslutning. Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at Kommissionen har foretaget en åbenbar fejlagtig bedømmelse af de betalinger, der fandt sted inden ændringen af garantiene, og ved at karakterisere visse af den græske stats betalinger som statsstøtte. For så vidt angår denne del har sagsøgeren tillige gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af processuelle rettigheder, navnlig begrundelsespligten.

Med hensyn til konstateringen i den anfægtede beslutning om Grækenlands vedvarende tolerance i forhold til OA har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af fællesskabsretten for så vidt angår begrebet statsstøtte, idet Kommissionen ikke har undersøgt Grækenlands adfærd i lyset af kriteriet om en privat kreditor og har ikke kunnet løfte bevisbyrden. Sagsøgeren har ligeledes anført, at der er sket en åbenbar fejlagtig bedømmelse i forbindelse med beregningen og kvantificeringen af den formodede fortjeneste, samt at der mangler begrundelse.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af fællesskabsrettens almindelige principper, navnlig retten til kontradiktion, som sagsøgeren finder, er blevet tilsidesat, idet Kommissionen afslog at give Den Helleniske Republik, og derved sagsøgeren som umiddelbar berørt, adgang til de konklusioner, som et revisionsfirma udpeget af Kommissionen var nået frem til. Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af princippet »non bis in idem«, idet det beløb, der skal tilbagebetales, i den anfægtede beslutning pålægges renter efter fællesskabsrentesatsen, skønt beløbet allerede omfatter bøder, renter og tillæg i henhold til nationale bestemmelser.

Sag anlagt den 12. december 2005 — Ajinomoto mod KHIM

(Sag T-436/05)

(2006/C 74/43)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Ajinomoto Co., Inc. (Tokyo, Japan) (ved lawyers G. Würtenberger og R. Kunze)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Andre parter i sagen for appelkammeret: Kaminomoto Co. Ltd. (Hyogo-Ken, Japan)

Sagsøgerens påstande

- Annuliation af afgørelse truffet den 15. september 2005 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret i sag R 1143/2004-1.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Ajinomoto Co., Inc.

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »AJINOMOTO« for varer i klasse 1, 5, 29, 30 og 31 — ansøgning nr. 1 307 024

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Kaminomoto Co. Ltd.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale ordmærke »KAMINOMOTO« for varer i klasse 3

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen afvises i det hele

Appelkammerets afgørelse: Ophævelse af indsigelsesafdelingens afgørelse

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, da appelkammeret ifølge sagsøgeren har fastslået, at indsigeren i en indsigelsessag blot, på tidspunktet hvor indsigelsen rejses, skal godtgøre, at der findes en tidligere rettighed. Ifølge sagsøgeren er det tidspunktet for Indsigelsesafdelingens afgørelse, eller subsidiært, når fristen for at fremlægge yderligere beviser udløber, der er afgørende for, hvornår der skal være fremlagt bevis for en tidligere rettighed.

Sag anlagt den 13. december 2005 — Royal Bank of Scotland mod KHIM

(sag T-439/05)

(2006/C 74/44)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Royal Bank of Scotland Group plc (Edinburgh, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor J. Hull)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Andre parter i sagen for appelkammeret: Lombard Risk Systems Limited og Lombard Risk Consultants limited (London, Det Forenede Kongerige)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 21. juli 2005 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 370/2004-4) vedrørende indsigelsessag nr. B 370 959, som blev meddelt den 13. oktober 2005, annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Royal Bank of Scotland Group plc

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »LOMBARD DIRECT« for tjenesteydelser i klasse 35, 36 og 42 — ansøgningsnr. 1 523 92

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Lombard Risk Systems Limited og Lombard Risk Consultants limited

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: EF-ordmærkerne og de nationale ordmærker »LOMBARD RISK« og »LOMBARD GROUP OF COMPANIES« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 36 og 41

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen tages til følge for visse af de anfægtede tjenesteydelser

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, idet appellkammeret anvendte et forkert retligt kriterium ved afgørelsen af, hvorvidt der var risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker, for så vidt som appellkammeret fandt det *tænkeligt*, at der ville opstå forveksling, og at muligheden for forveksling *ikke kunne udelukkes*. Ifølge sagsøgeren vendte appellkammeret derved bevisbyrden om, således at sagsøgeren skulle bevise, at der ikke var risiko for forveksling. Desuden gav appellkammeret i strid med forordningens artikel 73 ikke en tilstrækkelig begrundelse for dets afgørelse.

Sag anlagt den 16. december 2005 — BIOFARMA mod KHIM

(Sag T-442/05)

(2006/C 74/45)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Biofarma (Neuilly-sur-Seine, Frankrig) (ved abogados Victor Gil Vega og Antonia Ruiz López)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Anden part i sagen for appellkammeret: Anca Health Care Limited

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 26. september 2005 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret annulleres, og det fastslås, at der er en reel risiko for forveksling mellem varemærkerne CAFON og DAFLON, der betegner lignende varer.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger samt sagsøgerens advokatomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Surtech International Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »CAFON« for varer i klasse 5 (farmaceutiske produkter og præparater)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: BIOFARMA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »DAFLON« (registreret i Spanien, Portugal, Benelux, Østrig, Frankrig og Italien) for varer i klasse 5 (farmaceutiske produkter og præparater)

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på indsigelsen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Ukorrekt anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker.

Sag anlagt den 16. december 2005 — El Corte Inglés, S.A. mod KHIM

(Sag T-443/05)

(2006/C 74/46)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: El Corte Inglés, S.A. (Madrid, Spanien) (ved abogado Juan Luis Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Anden part i sagen for appelkammeret: Juan Bolaños Sabri

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelse truffet den 21. september 2005 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret i sag R 1191/2004-1, for så vidt som varemærkeansøgerens klage herved blev taget til følge, idet det ansøgte EF-varemærke nr. 2 456 242 »PIRAÑAM DISEÑO ORIGINAL JUAN BOLAÑOS« blev antaget til registrering for varer i klasse 25.
- Det ansøgte EF-varemærke nr. 2 456 242 »PIRAÑAM DISEÑO ORIGINAL JUAN BOLAÑOS« afvises for varer i klasse 25.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Juan Bolaños Sabri

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »PIRAÑAM DISEÑO ORIGINAL JUAN BOLAÑOS« (ansøgning nr. 2.456.242) for varer i klasse 16, 21 og 25

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: El Corte Inglés, S.A

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: De spanske ordmærker »PIRANHA« for varer i klasse 25 (nr. 790 520) og i klasse 18 (nr. 2 116 007)

Indsigelsesafdelingens afgørelse: indsigelsen delvist taget til følge, idet der blev givet afslag på registreringsansøgningen med hensyn til varer i klasse 25.

Appelkammerets afgørelse: ophævelse af den anfægtede afgørelse og forkastelse af indsigelsen i sin helhed.

Søgsmålsgrunde: Ukorrekt anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker.

Sag anlagt den 22. december 2005 — Plantations de Mbanga mod Kommissionen

(sag T-447/05)

(2006/C 74/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Société des plantations de Mbanga (SPM) SA (Douala, Cameroun) (ved avocats P. Soler Couteaux og S. Cahn)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens forordning (EF) nr. 2015/2005 af 9. december 2005 om import af bananer med oprindelse i AVS-landene under det toldkontingent, der blev åbnet ved Rådets forordning (EF) nr. 1964/2005 om toldsatser for bananer, i januar og februar 2006 annulleres.
- Kommissionen og Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I forbindelse med ændringer af reglerne vedrørende kontingenter for samhandelen med tredjelands, der udgør en del af foranstaltningerne vedrørende markedsordningen for bananer, har Rådets forordning nr. 1964/2005 af 29. november 2005⁽¹⁾ blandt andet tildelt Kommissionen kompetence til at vedtage foranstaltninger til nævnte forordnings gennemførelse samt overgangsforanstaltninger vedrørende forvaltning af toldkontingentet for import af bananer med oprindelse i AVS-landene. I den forbindelse har Kommissionen i sin forordning nr. 2015/2005 af 9. december 2005⁽²⁾, for månederne januar og februar 2006, opretholdt de tidligere regler for tildeling af importlicenser på grundlag af historiske referencemængder⁽³⁾, således som det oprindeligt var bestemt ved forordning nr. 896/2001. Den nævnte forordning nr. 2015/2005 påstås med dette søgsmål annulleret.

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren gældende, at forordning nr. 2015/2005, idet den i artikel 3 og 4 fastlægger en ordning for tildeling af importlicenser, der er baseret på historiske referencemængder og på indførelsen af ikke-traditionelle importører, er i strid med:

- De almindelige bestemmelser, der omfatter bananmarkedet.
- Filosofien og principperne fastsat i fællesskabsforanstaltningerne inden for den fælles landbrugspolitik, den fælles markedsordning for bananer samt de i den omhandlede fællesskabslovgivning fastsatte bestemmelser.
- De i artikel 81 og 82 EF fastsatte principper, idet forordningen gør det muligt for tidligere importører at foretage kollektivt misbrug af deres dominerende stilling, som de ifølge sagsøgeren tildeles ved forordningsteksten, og idet den ligeledes favoriserer andre konkurrencebegrænsende fremgangsmåder på det fælles marked for bananer.
- De i artikel 87 EF fastsatte principper, idet forordningen har til følge, at der selektivt tildeles visse traditionelle importører, der historisk har været vigtige, en betydelig økonomisk fordel, der har mulighed for at drage fordel af videresalg af licenser, der uberettiget er opnået omkostningsfrit.
- Proportionalitetsprincippet, idet forordningen ikke giver mulighed for etablering og udvikling af ikke-traditionelle importørers troværdige og levedygtige aktiviteter, idet disse kun kan eksistere, hvis de støtter sig til en traditionel importør. Sagsøgeren gør i øvrigt gældende, at den forordning, der påstås annulleret, heller ikke giver mulighed for, at AVS-bananproducenter på rimelig måde kan drage fordel af den præference, der er tildelt AVS-bananer, idet ordningens fordele i for høj grad kommer visse traditionelle importører, der historisk har været vigtige, til gode.
- Princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet forordningen anvender en tilsyneladende rimelig ordning for alle traditionelle AVS-importører, selv om den faktisk på uberettiget vis favoriserer visse traditionelle importører, der historisk har været vigtige.

Endelig gør sagsøgeren til støtte for sine påstande gældende, at princippet om den berettigede forventning og retten erhvervsudøvelse er blevet tilsidesat.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1964/2005 af 29.11.2005 om toldsats for bananer, EUT L 316 af 2.12.2005.

(²) Kommissionens forordning (EF) nr. 2015/2005 af 9.12.2005 om import af bananer med oprindelse i AVS-landene under det toldkontingent, der blev åbnet ved Rådets forordning (EF) nr. 1964/2005 om toldsats for bananer, i januar og februar 2006, EUT L 324, s. 5.

(³) Der af sagsøgeren anfægtes i sag T-128/05, der verserer for Retten.

Sag anlagt den 21. december 2005 — Automobiles Peugeot og Peugeot Nederland mod Kommissionen

(Sag T-450/05)

(2006/C 74/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Automobiles Peugeot SA (Paris, Frankrig) og Peugeot Nederland NV (Utrecht, Nederlandene) (ved avocats O. d'Ormesson og N. Zacharie)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Beslutningen og den underliggende begrundelse annulleres i det hele.
- Subsidiært ændres beslutningens artikel 3 og den underliggende begrundelse, idet bøden på 49,5 mio. EUR nedsættes.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2005) 3683 endelig udg. af 5. oktober 2005 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (sag 36.623, 36.820 og 37.275 — SEP m.fl. mod Automobiles Peugeot SA), hvorved Kommissionen fastslog, at de fremgangsmåder, disse anvender med henblik på at begrænse eksport af biler, er konkurrencebegrænsende. Den anfægtede beslutning vedrørte navnlig de individuelle foranstaltninger, som sagsøgerne havde truffet i forhold til forhandlerne: bonussystemet for forhandlerne, den restriktive politik i forbindelse med markedsføringskampagnerne, de begrænsede leverancer til forhandlerne, direkte påbud. Sagsøgerne begærer i øvrigt, subsidiært, at den af Kommissionen pålagte bøde nedsættes.

Sagsøgerne gør til støtte for deres påstande gældende, at Kommissionens beslutning er i strid med artikel 81, stk. 1, EF, idet den fastslår, at de foranstaltninger, som parterne har truffet, kan kvalificeres som en »aftale« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i denne artikel.

Subsidiært gør de anbringender gældende vedrørende faktisk vildfarelse, urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder og retlige fejl, idet Kommissionen vurderede, at ordningen for honorering af forhandlerne havde et konkurrencebegrænsende formål i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 81, stk. 1, EF. I øvrigt rejser sagsøgerne tvivl om den af Kommissionen i den anfægtede beslutning foretagne vurdering af overtrædelsens varighed, idet Kommissionen begik fejl vedrørende de faktiske omstændigheder og foretog en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder, hvilket ifølge sagsøgerne førte til selvmodsigelser i beslutningens begrundelse.

Det følgende anbringende vedrører utilstrækkelig begrundelse af den anfægtede beslutning for så vidt angår gennemgangen af virkningerne af de af Kommissionen påståede foranstaltninger. Sagsøgerne kritiserer i øvrigt i forbindelse med dette anbringende Kommissionen for at have begået fejl vedrørende de faktiske omstændigheder og for at have foretaget en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder såvel som for at have draget selvmodsigende konklusioner i beslutningens begrundelse.

Til støtte for deres subsidiære påstand om nedsættelse af den af Kommissionen pålagte bøde gør sagsøgerne et anbringende gældende vedrørende tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2 i forordning nr. 1/2003 og retningslinjer for Kommissionens beregning af bøder ⁽¹⁾ i henhold til disse bestemmelser.

⁽¹⁾ Retningslinjer for beregningen af bøder i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 og artikel 65, stk. 5, i EKSF-traktaten, EFT C 9 af 14.1.1998, s. 3.

Sag anlagt den 29. december 2005 — Bang & Olufsen mod KHIM

(Sag T-460/05)

(2006/C 74/49)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Bang & Olufsen (Struer, Danmark) (ved advokat K. Wallberg)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 22. oktober 2005 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret i sag R 0497/2005-1 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Tredimensionelt varemærke i form af en opretstående blyantsformet højtaler på en lav fod for varer i klasse 9 og 20 — ansøgningsnr. 3 354 371

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: I overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94 har varemærket i sig selv fornødent særpræg i forhold til alle de af ansøgningen omfattede varer, og hvis dette ikke er tilfældet, har det opnået sådant særpræg som følge af brug i henhold til forordningens artikel 7, stk. 3.

Sag anlagt den 30. december 2005 — L'Oréal mod KHIM

(Sag T-461/05)

(2006/C 74/50)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: L'Oréal (Paris, Frankrig) (ved: lawyer X. Buffet Delmas d'Autane)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Anden part i sagen for appelkammeret: Revlon (Suisse) S.A. (Schlieren, Schweiz)

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelse truffet den 17. oktober 2005 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret i appelsag R 0806/2002-4 vedrørende indsigelsessag nr. B 214 694 (EF-varemærkeansøgning nr. 1 011 014).
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale alle sagens omkostninger (navnlig omkostningerne i forbindelse med søgsmålet og klagesagen).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: L'Oréal

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »FLEXI TOUCH« for varer i klasse 3

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Revlon (Suisse) S.A.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale ordmærke »FLEX« for varer i klasse 3 og 34

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen tages til følge i det hele

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 15 og artikel 43, stk. 2 i Rådets forordning nr. 40/94, da det bevismateriale, der blev indgivet af Revlon (Suisse) S.A., ikke kan anses for gyldig dokumentation for den reelle brug af ordmærket »FLEX« i løbet af den relevante periode, hverken i Det Forenede Kongerige eller i Frankrig.

Tilsidesættelse af forordningens artikel 8, stk. 1, litra b), da der ikke er nogen lighed mellem de omtvistede varemærker og derfor ingen risiko for forveksling.

ring i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1157/2004-1 annulleres, at sagen hjemvises til appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked, og at en ny afgørelse skal træffes.

— Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »IFS« for varer i klasse 12 — ansøgningsnr. 3 157 492.

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen for så vidt angik alle de omfattede varer.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Rådets forordning nr. 40/94 bl.a. som følge af en urigtig definition på den relevante kundekreds og en fejlagtig forudsætning med hensyn til varemærkets beskrivende karakter.

Sag anlagt den 30. december 2005 — Toyota Koki Kabushiki Kaisha mod KHIM

(sag T-462/05)

(2006/C 74/51)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Toyota Koki Kabushiki Kaisha (Aichi-Ken, Japan) (ved lawyer J.F. Wachinger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet den 14. september 2005 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1157/2004-1 annulleres, og registrering af ordmærket »IFS«, ansøgningsnr. 003 157 492, tillades for varerne »styring og servostyring, både til køretøjer og dele dertil, bortset fra uafhængigt forhjulsophæng«, der henhører under den internationale klasse 12 i Nice-arrangementet vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker.
- Subsidiært fastslås, at afgørelsen truffet den 14. september 2005 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonise-

Sag anlagt den 12. januar 2006 af Republikken Polen mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-4/06)

(2006/C 74/52)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved Jaroslaw Pietras, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Artikel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1686/2005 af 14. oktober 2005 om fastsættelse for produktionsåret 2004/05 af produktionsafgifterne samt koefficienten for tillægsafgiften for sukker (EUT 2005 L 271 af 15.10.2005, s. 12) annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at artikel 2 i forordning nr. 1686/2005, der i henhold til artikel 16 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 ⁽¹⁾ fastsætter produktionsafgiften og koefficienten for tillægsafgiften for sukker for produktionsåret 2004/05 til fuld dækning af saldoen for det samlede tab, erklæres ugyldig. Den anfægtede artikel fastsætter koefficienten for tillægsafgiften for de stater, der indgik i Fællesskabet før 1. maj 2004, og for de »nye« medlemsstater.

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren følgende gældende:

— Kommissionens mangel på kompetence og dennes tilsidesættelse af artikel 16 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001, der ifølge sagsøgeren indeholder hjemmel for Kommissionen til at fastsætte en enkelt koefficient på samme niveau for hele Fællesskabet, hvilket bekræftes af de forskellige sprogversioner af forordningens bestemmelser, der i denne henseende er enslydende og overensstemmende. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at grundprincipperne i den fælles markedsordning for sukker ikke blot ikke kan retfærdiggøre en fravigelse af ordlyden af den omhandlede forordning nr. 1260/2001, men helt udelukker en sådan fravigelse.

— Tilsidesættelse af princippet vedrørende de nye medlemsstaters øjeblikkelige og fuldstændige overtagelse af den gældende fællesskabsret, idet den differentierede koefficient for tillægsafgiften i realiteten udgør en overgangsforanstaltning, der ikke har hjemmel i tiltrædelsesakten eller de retsakter, som er vedtaget på grundlag af denne. Sagsøgeren henviser i denne forbindelse til tiltrædelsesaktens artikel 2, der udgør grundlaget for Republikken Polens overtagelse af alle de medlemskabet forbundne rettigheder og pligter, herunder også retten til at drage fordel af for store betalinger og pligten til at dække tab på sukkermarkedet, der er forekommet i tidligere år.

— Tilsidesættelse af forbuddet mod forskelsbehandling, idet sagsøgeren kritiserer Kommissionen for den omstændighed, at det eneste kriterium for differentieringen af koefficienterne i den anfægtede forordning er tidspunktet for medlemsstaternes tiltrædelse af Den Europæiske Union. Følgerne af tiltrædelse er udtømmende reguleret i tiltrædelsesakten og i de på grundlag af denne vedtagne retsakter, og tidspunktet for udvidelsen af Den Europæiske Union kan ikke udgøre et objektivt kriterium, der kan berettigg differentieringen.

— Tilsidesættelse af solidaritetsprincippet, idet differentieringen af koefficienterne for de enkelte medlemsstater udgør en vilkårlig, uforholdsmæssig og usolidarisk fordeling af omkostningerne forbundet med finansiering af sukkermarkedet.

— Utilstrækkelig begrundelse, idet Kommissionen hverken har angivet de omstændigheder, der kan berettigg differentieringen af koefficienterne, eller de formål, som forfølges ved en sådan differentiering.

— Tilsidesættelse af væsentlige processuelle bestemmelser, idet forordning (EF) nr. 1686/2005 blev vedtaget i strid med artikel 3 i forretningsordenen for forvaltningskomitéen for sukker og artikel 3 i forordning nr.1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område ⁽²⁾, idet Kommissionen, ifølge sagsøgeren, under »komitologi«-proceduren ikke fremlagde den polske udformning af udkastet til den anfægtede foranstaltning. Sagsøgeren gør gældende, at denne tilsidesættelse er særligt alvorlig, idet den vedrører udkastet til en retsakt og er udtryk for en fast praksis fra Kommissionens side inden for rammerne af forvaltningskomitéen for sukker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19.6.2001 om den fælles markedsordning for sukker (EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1).

⁽²⁾ EFT 1952-1958 s. 59.

Sag anlagt den 9. januar 2006 S Danmark/Kommissionen

(Sag T-5/06)

(2006/C 74/53)

Processprog: dansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Danmark (København, Danmark) [ved: Jørgen Molde, befuldmægtiget]

Sagsøgt: Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens beslutning nr. 2005/717 af 13. oktober 2005 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/95/EF om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr, for så vidt angår tilpasning af bilaget til den tekniske udvikling ⁽¹⁾, annulleres for så vidt angår bilagets punkt 1 og punkt 2 om deca-BDE i polymerer.

— Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med den anfægtede beslutning har Kommissionen undtaget stoffet deca-BDE i polymerer fra forbuddet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/95/EF af 27. januar 2003 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr^(?) (herefter grunddirektivet).

Den danske regering gør gældende, at den anfægtede beslutning lider af retlige mangler, eftersom Deca-BDE i polymerer er undtaget fra forbuddet i grunddirektivet i strid med betingelserne heri,

- idet en sådan undtagelse ikke er nødvendig af hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling,
- idet Kommissionen ikke har undtaget en specifik anvendelse af stoffet fra forbuddet, men i praksis helt generelt har undtaget stoffet i alle anvendelser af polymerer,
- idet Kommissionen ikke har dokumenteret, at der ikke findes substitutions- eller eliminationsmuligheder for deca-BDE i polymerer, hvilket der ifølge den danske regering gør, og
- idet Kommissionen ikke har foretaget en afvejning af, om den negative miljø-, sundheds- og/eller forbrugerbeskyttelsesmæssige belastning som følge af substitutionen er større end de mulige miljø-, sundheds- og/eller forbrugerbeskyttelsesmæssige fordele.

Den danske regering gør desuden gældende, at Kommissionen har lagt vægt på et ulovligt kriterium, nemlig en generel risikovurdering af det undtagne stof deca-BDE, og at beslutningen lider af en væsentlig formel mangel, idet Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad har begrundet, hvorfor den mener, at betingelserne for at undtage deca-BDE i polymerer fra forbuddet i grunddirektivet er opfyldt.

⁽¹⁾ EUT L 271, s. 48.

⁽²⁾ EUT L 37, s. 19.

Sag anlagt den 13. januar 2006 — Mopro-Nord GmbH mod Kommissionen

(Sag T-6/06)

(2006/C 74/54)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Mopro-Nord GmbH (Altentreptow, Tyskland) (ved: Rechtsanwältin L. Harings og C.H. Schmidt)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 6. september 2005 angående støtte, sag nr.: N 363/2004 (EUT C 262, s. 5), annulleres

for så vidt den i punkt 25-27 hviler på forsikringer fra de tyske myndigheder, hvorefter udgifter, der lå forud for Kommissionens godkendelse af denne særskilt anmeldelsespligtige støtte, ikke kan fremføres med henblik på investeringspræmien (investeringstillæg).

- Subsidiært annulleres Kommissionens beslutning af 6. september 2005 angående støtte, sag nr.: N 363/2004 (EUT C 262, s. 5), i det hele.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning K(2005) 3310 (endelig udg.) af 6. september 2005 om statsstøtte, sag nr.: N 363/2004, til opførelse af et valleraffineringsanlæg. Modtageren af denne støtte er Mopro-Nord GmbH i Mecklenburg-Vorpommern. Kommissionen har i den anfægtede beslutning meddelt Forbundsrepublikken Tyskland, at den af denne anmeldte støtte er forenelig med EF. Sagsøgeren anfægter navnlig beslutningen, idet den hviler på forsikringer fra de tyske myndigheder, hvorefter udgifter, der lå forud for Kommissionens godkendelse af denne særskilt anmeldelsespligtige støtte, ikke kan fremføres med henblik på investeringspræmien.

Sagsøgeren gør til støtte for sit søgsmål gældende, at Kommissionens sagsfremstilling er fejlbehæftet. Derudover gør sagsøgeren gældende, at der foreligger tilsidesættelse af begrundelseskravet i medfør af artikel 253 EF såvel som tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om bestemthed. Endvidere har Kommissionen med den anfægtede beslutning tilsidesat artikel 4, stk. 3 i forordning (EF) nr. 659/1999⁽¹⁾ samt god forvaltningsskik. I øvrigt strider den anfægtede beslutning mod artikel 87, stk. 3, litra c), EF, sammenholdt med EF-rammebestemmelser for statsstøtte i landbrugssektoren⁽²⁾. Endelig anfører sagsøgeren, at Kommissionens beslutning udgør en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning såvel som forbuddet mod forskelsbehandling.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

⁽²⁾ EFT 2000 C 28, s. 2, og EFT 2000 C 232, s. 19.

Sag anlagt den 23. januar 2006 — Giant (China) mod Rådet

(Sag T-17/06)

(2006/C 74/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Giant (China) Co., Ltd (Kunshan City, Folkerepublikken Kina) [ved: lawyer P. De Baere]

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets forordning (EF) nr. 1892/2005 ⁽¹⁾ af 14. november 2005 — om afslutning af den delvise interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina — annulleres, for så vidt som
 - den afviser sagsøgerens anmodning om markedsøkonomisk status,
 - den tilsidesætter artikel 253 EF, for så vidt som den ikke begrundes, hvorfor sagsøgerens anmodning om markedsøkonomisk status blev afvist, og
 - den tilsidesætter WTO-reglerne ved at anvende markedsøkonomiske kriterier af nyere dato end de faktiske forhold på eksporterende kinesiske producenter i nogle medlemsstater;
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der er et selskab med begrænset hæftelse stiftet i henhold til kinesisk ret, producerer hovedsageligt cykler og dele hertil med eksport til Fællesskabet. Det anfægter forordning nr. 1892/2005, som afsluttede den delvise interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

Til støtte for påstandene gør sagsøgeren først og fremmest de samme anbringender gældende om tilsidesættelse af Rådets forordning nr. 384/96 («grundforordningen») og af artikel 253 EF, som sagsøgeren tidligere har henvist til i forbindelse med sag T-372/05 ⁽²⁾.

Sagsøgeren gør desuden gældende, at den anfægtede forordning overtræder WTO-reglerne, idet den anvender markedsøkonomiske kriterier på kinesiske eksportører i fem medlemsstater, hvis antidumpinglovgivning ikke indeholdt sådanne kriterier ved Kinas optagelse i WTO.

⁽¹⁾ EUT L 302 af 19.11.2005, s. 22.

⁽²⁾ EUT C 315 af 10.12.2005, s. 17.

Sag anlagt den 19. januar 2006 — Zenab mod Kommissionen

(Sag T-33/06)

(2006/C 74/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Zenab SPRL (Bruxelles, Belgien) (ved advocats J. Windey og P. de Bandt)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning af 9. november 2005, reference nr. 648599, annulleres.
- Det fastslås, at Fællesskabet ifalder erstatningsansvar uden for kontraktforhold, og Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren (i) 36 707 EUR i erstatning for udgifterne, der er afholdt i forbindelse med udbuddet, (ii) et beløb svarende til det ikke-økonomiske tab som følge af skaden på omdømmet og den økonomiske skade som følge af den forsinkede gennemførelse af projektet EuroVOD, og udnævnelsen af en sagkyndig til at vurdere denne skade, som fastsat af en sagkyndig udnævnt af Retten.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den foreliggende sag vedrører en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 9. november 2005 om afvisning af sagsøgerens bud, der sigtede til at opnå økonomisk støtte fra Fællesskabet inden for rammerne af programmet MEDIA Plus (udbud INF/SO/MEDIA/04/05), samt om genoprettelse af den skade, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af vedtagelsen af den anfægtede beslutning.

Til støtte for sin annullationspåstand gør sagsøgeren to anbringender gældende. Det første anbringende støttes på Kommissionens angiveligt ulovlige delegation af sine beføjelser til det tekniske høringsudvalg, der var blevet anmodet om at udtale sig om sagsøgerens anmodning om økonomisk støtte.

I forbindelse med det andet anbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har anlagt åbenbare fejlskøn, hvilket ifølge sagsøgeren begrundes, at den anfægtede beslutning annulleres. Subsidiært gør sagsøgeren gældende, at den i den anfægtede beslutning anførte begrundelse er utilstrækkelig og selvmodsigende og ikke gør de betragtninger, der begrundes afvisningen af sagsøgerens bud, forståelige.

Med erstatningspåstanden gør sagsøgeren, idet selskabet gør princippet om Fællesskabets erstatningsansvar uden for kontraktforhold gældende, krav på genoprettelse af den skade, det angiveligt har lidt som følge af fejlurderingen af dets bud, der var indgivet som led i det pågældende udbud. Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen har tilsidesat sin forpligtelse til omhu og god forvaltning, og at en sådan adfærd udgør en klar tilsidesættelse af fællesskabsretten, der medfører, at Fællesskabet ifalder erstatningsansvar uden for kontraktforhold.

Sag anlagt den 23. januar 2006 — Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-38/06)

(2006/C 74/57)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato Paolo Gentili)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens skrivelse af 10. november 2005 nr. 11877, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — Programmer og projekter i Cypern, Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene (ref.: Program POR Campania, nr. CCI 1999 IT 16 1 PO 007) — betalingsanmodning nr. 2005 2716, annulleres.
- Kommissionens skrivelse af 18. november 2005, nr. 12362, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — Programmer og projekter i Cypern, Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene (ref.: Program DOCUP Mål 2 — Lazio 2000-2006, nr. CCI 2000 IT 16 2 DO 009) — betalingsanmodning nr. SYFIN 2005 2707 Adonis 2005 23064, skrivelse af 26. oktober 2005 fra det italienske økonomi- og finansministerium, protokolnummer 0031966, annulleres.
- Kommissionens skrivelse af 18. november 2005 nr. 12363, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — Programmer og projekter i Cypern, Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene (ref.: Program POR Campania, nr. CCI 1999 IT 16 1 PO 007) — betalingsanmodning nr. 2005 2871, annulleres.
- Alle retsakter, der er forbundet hermed eller ligger til grund for de anfægtede skrivelser, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrunde og væsentlige argumenter er de samme som i sag T-345/04, Den Italienske Republik mod Kommissionen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 23.10.2004, s. 55.

Sag anlagt den 16. februar 2006 — Antartica mod KHIM

(sag T-47/06)

(2006/C 74/58)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Antartica S.r.l. (Rom, Italien) (ved lawyer E. Racca)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Anden part i sagen for appelkammeret: The Nasdaq Stock Market, Inc. (Washington D.C., USA)

Sagsøgerens påstande

- Annulatioon af den anfægtede afgørelse truffet den 7. december 2005 af Andet Appelkammer ved Harmoniseringskontoret i sag R 752/2004-2, da den ikke er i overensstemmelse med artikel 63, stk. 2, og artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 40/94 og artikel 5, stk. 1 og 2, i direktiv 89/104/EØF.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Antartica S.r.l.

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »Nasdaq« for varer i klasse 9, 12, 14, 25 og 28

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: The Nasdaq Stock Market, Inc.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærket »Nasdaq« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 35, 36, 38 og 42, såvel som det i alle medlemsstaterne i Den Europæiske Union tidligere kendte varemærke »Nasdaq«

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes

Appelkammerets afgørelse: Indsigelsesafdelingens afgørelse ophæves, og ansøgningen afslås

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 63, stk. 2, og artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 40/94 såvel som af artikel 5, stk. 1 og 2, i direktiv nr. 89/104/EØF. Sagsøgeren har anført, at det tidligere, ikke registrerede ordmærke, i realiteten ikke var gjort gældende i indsigelsesskrivelsen. Sagsøgeren har endvidere bestridt konstateringen af, at aktieindekset »nasdaq« er lige så velkendt som varemærket af samme navn. Til sidst har sagsøgeren gjort gældende, at begrebet velkendt, henholdsvis renommé, i forordning nr. 40/94 og direktiv 89/104 ikke har samme betydning som begrebet bekendthed i Pariserkonventionen.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 17. januar 2006 — Henkel mod KHIM

(Sag T-67/03) ⁽¹⁾

(2006/C 74/59)

Processprog: fransk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 124 af 24.5.2003.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 6. februar 2006 — Datac mod KHIM

(Sag T-341/04) ⁽¹⁾

(2006/C 74/60)

Processprog: tysk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 284 af 20.11.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 19. januar 2006 — MobilCom mod Kommissionen

(Sag T-397/04) ⁽¹⁾

(2006/C 74/61)

Processprog: tysk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 314 af 18.12.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. januar 2006 — Steinmetz mod Kommissionen

(Sag T-155/05) ⁽¹⁾

(2006/C 74/62)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 25.6.2005.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. januar 2006 — Corsica Ferries France mod Kommissionen

(Sag T-231/05) ⁽¹⁾

(2006/C 74/63)

Processprog: fransk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 20.8.2005.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 1. januar 2006 — Fernandez Ortis mod Kommissionen

(Sag F-1/06)

(2006/C 74/64)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Juan Miguel Fernandez Ortis (Madrid, Spanien) (ved advokat J.R. Iturriagoitia Bassas)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at sagsøgerens afskedigelse ved afgørelse af 17. juni 2005 er ugyldig, da den er i strid med gældende ret, og som følge heraf annulleres afgørelsen af 17. juni 2005 og den dertil knyttede afgørelse af 23. september 2005.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der har været tjenestemand på prøve ved Kommissionen, blev ansat med virkning fra den 1. februar 2004, hvor hans prøvetid på ni måneder begyndte at løbe i overensstemmelse med tjenstemandsvedtægtens artikel 34, stk. 1.

I en rapport af 4. oktober 2004 blev det anbefalet, at han blev afskediget. Kommissionen besluttede imidlertid undtagelsesvis at forlænge hans prøvetid indtil den 30. april 2005 i medfør af vedtægtens artikel 34, stk. 3. Ved afgørelse af 17. juni 2005 afskedigede Kommissionen sagsøgeren med virkning fra den 1. juli 2005.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren anført, at hans afskedigelse er ulovlig, idet den fandt sted 17 måneder efter begyndelsen af hans prøvetid, hvilken prøvetid i henhold til vedtægtens artikel 34, stk. 4, under ingen omstændigheder kan overstige 15 måneder.

Sag anlagt den 6. januar 2006 — Frankin m.fl. mod Kommissionen

(Sag F-3/06)

(2006/C 74/65)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Jacques Frankin (Sorée, Belgien) m.fl. (ved: avocats G. Bounéou og F. Frabetti)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Annullation af den udtrykkelige afgørelse af 10. juni 2005, hvorved Kommissionen afviser at yde sagsøgerne bistand i henhold til vedtægtens artikel 24.
- Kommissionen tilpligtes solidarisk at erstatte de tab, sagsøgerne har lidt som følge heraf.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne, som alle er tjenestemænd eller øvrige ansatte ved Kommissionen, havde anmodet om overførsel af de pensionsrettigheder, de havde optjent i Belgien, til Fællesskabernes ordning i henhold til bestemmelserne i en belgisk lov vedtaget i 1991. I 2003 vedtog Belgien en ny lov, som ifølge sagsøgerne fastsætter mere favorable vilkår for denne type nye overførsler. Eftersom sagsøgerne allerede havde overført deres rettigheder, kunne de imidlertid ikke benytte sig af bestemmelserne i lov 2003.

Sagsøgerne indgav derfor en ansøgning med henblik på at opnå den i vedtægtens artikel 24 fastsatte bistand. Kommissionen, som ikke havde til hensigt at bistå dens tjenestemænd og øvrige ansatte med at opnå nævnte overførsler, afslog deres ansøgning ved afgørelse af 10. juni 2005.

Sagsøgerne har med søgsmålet anfægtet denne afgørelse, som de betegner som en afvisning af at yde bistand i strid med vedtægtens artikel 24. Sagsøgerne har til støtte for deres påstande foruden sidstnævnte bestemmelse ligeledes anført, at der er sket tilsidesættelse af omsorgspligten, af princippet om forbud mod forskelsbehandling, af forbudet mod usaglig sagsbehandling, af begrundelsespligten, af beskyttelsen af den berettigede forventning og af reglen »patere legem quam ipse fecisti«, samt at der foreligger magtmisbrug.

Sag anlagt den 13. januar 2006 — Villa m.fl. mod Europa-Parlamentet

(Sag F-4/06)

(2006/C 74/66)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøgere: Renata Villa (Senningerberg, Luxembourg) m.fl. (ved: avocats G. Bouneou og F. Frabetti)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelserne nr. 102495, 102494 og 102496 af 8. februar 2005, hvorved Europa-Parlamentets ansættelsesmyndighed afslår at tilbagebetale sagsøgerne den overskydende godtgørelse, som følger af forskellen mellem de rettigheder, der er erhvervet i løbet af de år, sagsøgerne var tilknyttet pensionsordningen i Italien, og det antal pensionsgivende tjenestear, der er overført til Fællesskabernes ordning, efter en ny beregning af overførslen af sagsøgenes pensionsrettigheder.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsårsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne, som er tjenestemænd ved Europa-Parlamentet, overførte i 1991 de pensionsrettigheder, som de havde erhvervet i Italien forud for deres indtræden i Fællesskabernes tjeneste, til Fællesskabernes ordning. Forskellen mellem det faktiske antal år, de pågældende var tilknyttet den italienske pensionsordning, og det antal pensionsgivende tjenestear, som følger af beregningen af godtgørelsen i Fællesskabernes ordning, blev fastsat i henhold til de almindelige gennemførelsesbestemmelser, der på dette tidspunkt blev anvendt af Parlamentet. Disse bestemmelser begrænsede ikke godtgørelsen til det antal år, de pågældende havde været tilknyttet pensionsforsikringen i Italien.

Efter ikrafttrædelsen af den nye vedtægt indgav sagsøgerne ansøgninger om at opnå en ny beregning af den tidligere opnåede godtgørelse, idet de henholdt sig til artikel 26, stk. 5 og stk. 6, i nævnte vedtægts bilag XIII. Ansøgningerne blev afvist og sagsøgerne indgav klager, som ligeledes blev afvist af ansættelsesmyndigheden.

Sagsøgerne har i deres stævninger anført, at der er sket tilsidesættelse af artikel 26 i den nye vedtægts bilag XIII samt af artikel 11, stk. 2, i vedtægts bilag VIII, såvel i den nye affattelse som i den tidligere affattelse.

Sagsøgerne har dernæst anført, at Parlamentet ligeledes har tilsidesat principperne om god forvaltningsskik, ligebehandling, forbud mod forskelsbehandling, forbud mod usaglig sagsbehandling, beskyttelse af den berettigede forventning og forbud mod ugrundet berigelse, samt omsorgspligten.

Sag anlagt den 18. januar 2006 — Patak Dennstedt mod Kommissionen

(Sag F-5/06)

(2006/C 74/67)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Dunja Patak Dennstedt (London, Det Forenede Kongerige) (ved: avocats S. Rodrigues og Y. Minatchy)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 4. oktober 2005 om afvisning af sagsøgerens klage samt af afslaget på den ansøgning, sagsøgeren forinden havde indgivet.
- Kommissionen tilpligtes at erstatte det af sagsøgeren lidte tab med et beløb på 35 000 EUR.
- Subsidiært bestemmes, at det omtvistede dokument skal fjernes fra undersøgelsesrapporten af 18. september 2001.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen at betale sagens omkostninger.

Søgsårsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Kommissionen og på invalidepension, anlagde sag ved Retten i Første Instans for at opnå annullation af visse afgørelser fra Kommissionen. Under sagen fik hun kendskab til visse dokumenter vedrørende interne procedurer i Kommissionen, som vedrørte hende, og indgav en ansøgning dels om, at de dokumenter, hvori en tjenestemand tilsyneladende drager personlige konklusioner med hensyn til hendes erhvervssygdom, fjernes fra sagen, dels om en undersøgelse af, om visse tjenestemænds adfærd var i overensstemmelse med de vedtægtsmæssige forpligtelser.

Sagsøgerens ansøgning blev afslået og hun indgav en klage, som ligeledes blev afvist af ansættelsesmyndigheden.

Sagsøgeren har i stævningen først anført, at afgørelsen om afvisning af hendes klage tilsidesætter de forpligtelser, som påhviler Kommissionen i forhold til institutionens tjenestemænd. Nævnte afgørelse tilsidesætter nemlig flere almindelige retsprincipper, såsom princippet om god forvaltningsskik og omsorgspligten.

Sagsøgeren har dernæst tilføjet, at de af Kommissionens tjenestemænd, der har udbredt og endog i en undersøgelsesrapport indføjet fejlagtige oplysninger vedrørende hendes erhvervs sygdom, har begået en alvorlig fejl. Denne fejl medfører, at Kommissionen ifalder ansvar, hvorfor denne bør erstatte det økonomiske og ikke-økonomiske tab, sagsøgeren har lidt.

Sag anlagt den 3. februar 2006 — Tolios m.fl. mod Revisionsretten

(Sag F-8/06)

(2006/C 74/68)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Iraklis Tolios (Paris, Frankrig), François Muller (Strasbourg, Frankrig) og Odette Perron (La Rochelle, Frankrig) (ved: avocats G. Vandersanden og L. Levi)

Sagsøgt: Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling, og der gives sagsøgerne medhold, herunder i ulovlighedsindsigelsen.
- Følgelig annulleres sagsøgernes pensionsopgørelser for marts 2005, med den konsekvens, at der anvendes en justeringskoefficient for hovedstaden i sagsøgernes bopælsland, eller i det mindste en justeringskoefficient, der på passende måde afspejler forskellene i leveomkostninger på det sted, hvor sagsøgerne anses for at afholde deres udgifter, og som således er i overensstemmelse med ækvivalensprincippet
- Revisionsretten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne i denne sag er alle tjenestemænd, der gik på pension inden den 1. maj 2004. De har anfægtet den overgangsordning, der indtil afskaffelsen af justeringskoefficienterne er indført ved Rådets forordning (EF, EURATOM) nr. 723/2004 af 22. marts 2004 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne⁽¹⁾, for så vidt som nævnte

ordning er baseret på en ny beregning af »pensions«justeringskoefficienterne, som ikke længere beregnes i forhold til hovedstaden, men i forhold til de gennemsnitlige leveomkostninger i den medlemsstat, hvor den pensionsberettigede dokumenterer at have taget fast bopæl.

Sagsøgerne har til støtte for deres påstande først gjort gældende, at førnævnte forordning er baseret på en fejlagtig begrundelse, idet hverken udvidet integration af Fællesskabet, fri bevægelighed og opholdsret, eller vanskeligheden ved at kontrollere, hvor de pensionsberettigede faktisk har taget bopæl, kan tjene som grundlag for den pågældende overgangsordning.

Sagsøgerne har dernæst anført, at der i denne sag er sket tilsidesættelse af principperne om ligebehandling, retssikkerhed, velerhvervede rettigheders tilbagevirkende kraft og beskyttelsen af den berettigede forventning.

⁽¹⁾ EUT L 124 af 27.4.2004, s. 1.

Sag anlagt den 30. januar 2006 — Canteiro Lopes mod Kommissionen

(Sag F-9/06)

(2006/C 74/69)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Rui Canteiro Lopes (Lissabon, Portugal) (ved: avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 13. oktober 2005 om ikke at opføre sagsøgeren på listen over de mest forfremmelsesværdige tjenestemænd og om ikke at forfremme ham til lønklasse A4 i forfremmelsesåret 2000.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den 21. december 2000 indgav sagsøgeren en klage over afgørelsen om ikke at forfremme ham til lønklasse A4 i forfremmelsesåret 2000. Den 2. juli 2001 gav Kommissionen sagsøgeren medhold i klagen og underrettede ham om, at der var taget skridt til at færdiggøre hans bedømmelse, som endnu ikke var blevet udarbejdet. Sagsøgeren indgav følgelig en anmodning om at få oplyst, hvilke foranstaltninger der ville blive truffet efter afgørelsen af 2. juli 2001. Efter at Kommissionen havde erkendt, at bedømmelsesrapporterne for 1995-1997 og 1997-1999 endnu ikke var blevet færdiggjort, foreslog den sagsøgeren at fastsætte hans bedømmelse for 1997-1999 på samme niveau som den bedømmelse, han havde opnået for perioden 1999-2001.

Selv om sagsøgeren afslog dette forslag færdiggjorde Kommissionen alligevel hans bedømmelsesrapport for perioden 1997-1999 og besluttede ikke at opføre ham på listen over de mest forfremmelsesværdige tjenestemænd samt ikke at forfremme ham til lønklasse A4 i forfremmelsesåret 2000.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet først anført, at afgørelsen er mangelfuld, for så vidt som den er blevet truffet uden at der foreligger lovligt færdiggjorte bedømmelsesrapporter for de omtvistede perioder. Kommissionen har nemlig begået en tjenstlig fejl ved ikke i rette tid at udfærdige sagsøgerens bedømmelsesrapporter for perioden mellem den 1. juli 1995 og den 30. juni 1999.

Sagsøgeren har ligeledes anført, at Kommissionen har foretaget en ukorrekt sammenligning af sagsøgerens fortjenester, for så vidt som Kommissionen har anvendt subsidiære kriterier, såsom alder og anciennitet i tjenesten, som kun kan finde anvendelse i tilfælde af, at der er lighed mellem de forfremmelsesværdige tjenestemænds fortjenester, hvilken betingelse ikke er opfyldt i det foreliggende tilfælde. Den anfægtede afgørelse er følgelig i strid med vedtægtens artikel 45 samt med ligebehandlingsprincippet.

Sag anlagt den 31. januar 2006 — Larsen mod Kommissionen

(Sag F-11/06)

(2006/C 74/70)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Holger Larsen (London, Det Forenede Kongerige) m.fl. (ved: avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den af direktøren for Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder truffede afgørelse af 2. marts 2005 om at nedsætte sagsøgerens løn pr. 1. maj 2005.
- Kommissionen tilpligtes at udbetale sagsøgeren det boligtilskud, han har haft ret til siden den dag, hvor det ikke længere blev udbetalt ham, med tillæg af renter beregnet på grundlag af Den Europæiske Centralbanks centralkurs forhøjet med to procentpoint.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som gør tjeneste ved Kommissionens Repræsentation i London, modtog fra den 1. oktober 2002 boligtilskud i henhold til artikel 14a i vedtægtens bilag VII og forordning nr. 6/66/Euratom, 121/66/EØF⁽¹⁾. Nævnte artikel blev ophævet ved vedtægtsændringen, hvorefter Kommissionen ved afgørelse af 2. maj 2005 fratog sagsøgeren nævnte tilskud.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet først anført, at artikel 62 i vedtægten og artikel 19 i vedtægtens bilag XIII er tilsidesat. Sagsøgeren har i særdeleshed anført, at Kommissionen med urette har anvendt sidstnævnte bestemmelse i henhold til den fortolkning, der blev vedtaget af kollegiet af administrationschefer den 14. oktober 2004, hvorefter boligtilskuddet ikke er omfattet af de lønbestanddele, der er dækket af de overgangsforanstaltninger, som er fastsat i nævnte bestemmelse. En sådan fortolkning er retstridig, idet den indebærer en begrænsning af rækkevidden af den garanterede nominelle indtægt, der omfattes af nævnte bestemmelse.

Sagsøgeren har desuden anført, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter princippet om ækvivalens mellem tjenestemændenes købekraft, som fastsat i vedtægtens artikel 64 og 65.

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 6/66/Euratom, 121/66/EØF af 28.7.1966 om opstilling af en fortegnelse over de steder, hvor der kan ydes boligtilskud, samt af den maksimale størrelse af dette tilskud og de nærmere bestemmelser for ydelsen deraf, EFT 150, s. 2749.

III

(Oplysninger)

(2006/C 74/71)

Domstolens seneste offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende

EUT C 60 af 11.3.2006

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 48 af 25.2.2006

EUT C 36 af 11.2.2006

EUT C 22 af 28.1.2006

EUT C 10 af 14.1.2006

EUT C 330 af 24.12.2005

EUT C 315 af 10.12.2005

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
